

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
FAKULTA TĚLESNÉ VÝCHOVY A SPORTU

Hodnocení stavu české atletiky
(na základě vybraných ukazatelů)

Assessment of current status of the czech athletics
(based on selected indicators)

Diplomová práce

Vedoucí diplomové práce:

PhDr. Aleš Kaplan, Ph.D.

Odborný konzultant:

Dr. Viktor Trkal, CSc

Zpracovala:

Hana Počtová

PRAHA, ZÁŘÍ 2008

Abstrakt

Název diplomové práce: Hodnocení stavu české atletiky (na základě vybraných ukazatelů)

Zpracovala: Hana Počtová

Vedoucí diplomové práce: PhDr. Aleš Kaplan, Ph.D.

Odborný konzultant: Dr. Viktor Trkal, CSc.

Cíle práce: zhodnocení stavu současné české atletiky z hlediska organizační a členské základny, z hlediska organizace soutěží družstev a z hlediska sledování výkonnosti ve vybraných atletických disciplínách. Ve dvou posledních ukazatelích jsem se zaměřila na kategorii žen

Metodika práce: Deskriptivní studie

Výsledky práce: Vývoj počtu členských základen v České republice má spíše klesající tendenci bez vlivu na pokles počtu evidovaných členů. Vývoj individuální výkonnosti v běžeckých disciplínách za období 1993-2007 můžeme hodnotit na rozdíl od některých technických disciplín jako stagnující. Nejvyšší kvalitu v soutěži družstev žen vykazaly a výkonnostně se nejvíce k Extralize přiblížily 1. národní liga A a B společně s 2. národní ligou C.

Klíčová slova: atletika, Český atletický svaz, členská základna, výkonnost, soutěže družstev, kategorie žen

Abstract

Title (Thema works): Assessment of current status of the czech athletics (based on selected indicators)

Student: Hana Počtová

Supervisor: PhDr. Aleš Kaplan, Ph.D.

Consulting: Dr. Viktor Trkal, CSc.

.....

Methods: Descriptive studies

Results: Number of atheltic membership in Czech republic didn't evidence prominent progress. Decreasing number of teams and atheltic clubs doesn't involve gently increasing number of members. Individual performance during period 1993-1997 in running events noted stagnation in contrast to few technical events, which increased. The highest quality in the czech women teams competitions demostarated 1st National league „A“ and „B“ together with 2nd National league „C“.

Key words: athletics, Czech athletic federation, membership, performance, team competition, women category

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci zpracovala samostatně za pomoci literární rešerše.

V Praze, 5.září 2008

Hana Počtová

v. r.

Hana Počtová

Na tomto místě bych ráda poděkovala svému vedoucímu diplomové práce Alešovi Kaplanovi za trpělivý a profesionální přístup. Dále bych chtěl věnovat poděkování panu Dr. Viktorovi Trkalovi za přínosně odborné konzultace při zpracování podkladů a diplomové práce samotné a v neposlední řadě pracovníkům ČASu za pomoc při shromažďování potřebných dat a podkladů.

Žádám, aby při zpracování tohoto textu byla citována diplomová práce v souladu s pravidlem o citování textu.

Jméno a příjmení:
adresa:

číslo OP:

Poznámka:

Obsah

1. Úvod	9
2. Teoretická východiska	10
2. 1 Hodnoty sportu.....	10
2. 1. 1 Struktura sportu	11
2. 1. 2 Sport jako součást společenského vědomí	13
2. 2 Hodnoty atletiky.....	16
2. 2. 1 Současné pojetí atletiky.....	17
2. 3. Systém řízení atletiky v České republice.....	18
2. 3. 1 Možnosti členství v ČASu.....	19
2. 4 Systém atletických soutěží.....	20
2. 4. 1 Soutěže družstev	20
2. 4. 2 Soutěže jednotlivců	26
3. Výzkumná část.....	30
3. 1. Cíle a úkoly práce.....	30
3.1.1. Cíle práce	30
3.1.2. Úkoly práce	30
3. 2. Stanovení výzkumných otázek	31
3. 3. Metodologie.....	31
4. Výsledková část a diskuze	34
4.1. Členská základna.....	34
4.1.1 Vývoj členské základny ČAS podle počtu klubů v ČR 1993 -2008.....	34
4.1.2 Vývoj členské základny ČAS podle počtu členů evidovaných v oddílech a sportovních klubech v ČR 1993-2008	35
4.1.2 Stav členské základny ČAS dle počtů oddílů a počtu členů v AO/SK v jednotlivých krajích k 15.2.2008.....	36
4.1.3 Počet oddílů v jednotlivých krajích dle počtu členské základny k 15.2.2008	39
4.1.4 Rozložení jednotlivých kategorií v ČAS v krajích ČR	40
4.1.5. Rozložení jednotlivých kategorií ČAS registrovaných atletů v krajích ČR	41
4.1.6 Rozložení trenérů a rozhodčích dle kvalifikačního stupně v jednotlivých krajích ČR	43
4.2. Přehled výkonnosti ve vybraných disciplínách 1993 -2005 ženy.....	50
4.2.1. Sprinterské a běžecké disciplíny	50
4.2.2. Skokanské a vrhačské disciplíny a víceboj	54
4.3. Zhodnocení úrovně soutěže družstev ČR v kategorii žen	59

6. Závěry	63
6.1. Splnění cílů a úkolů práce	63
6. 2. Odpovědi na výzkumné otázky.....	63
7. Literatura.....	65
7.1 Soupis použité literatury.....	65
7.2 Soupis internetových adres.....	66
Přílohová část	67
Seznam přílohové části.....	68

1. Úvod

Česká sportovní veřejnost v současné době sleduje ve své naprosté většině sport zejména díky kolektivním sportům. Mimořádné postavení má v tomto případě hokej a fotbal. Co se týká individuálních sportů, tak pouze menší část české populace se zajímá o výsledky a úspěchy na světových soutěžích. Přitom česká atletika z mezinárodního hlediska byla a je úspěšná. Mnohé úspěchy však nebyly dostatečně prezentovány a oceněny v médiích, takže naše společnost nemusí být o všech zdarech našich sportovců plně informována a tyto úspěchy nemusí být veřejností významně vnímány. Atletika tak musí o své postavení v české společnosti čím dál tím více bojovat. Podstatnou roli v postupném nástupu zájmu o královnu sportu sehrává Český atletický svaz.

Diplomová práce má za cíl zjistit a pokusit se zhodnotit současný stav české atletiky na přelomu tisíciletí na základě vybraných tří ukazatelů. Jednak z hlediska organizační a členské základny, dále z hlediska organizace soutěží družstev a v neposlední řadě z hlediska sledování výkonnosti ve vybraných atletických disciplínách. Ve dvou posledních ukazatelích jsem se zaměřila na kategorii žen, kde problém kvality soutěží družstev a i kvality sportovní výkonnosti může mít z hlediska monitorování určitého stavu mnohem větší výpověď. Celkový trend vývoje počtu sportujících žen byl vždy problematický, stejně tak jako hodnocení ženské atletiky vůbec. Vycházím se studie Dr. Viktora Trkala, předsedy dozorčí rady ČAS, kde ve srovnání s mužskou kategorií dochází u žen k mnohem vyššímu úbytku a to nejen v přechodové fázi mezi juniorskou kategorií a kategorií žen, ale i ženské kategorii samotné.

2. Teoretická východiska

V moderní podobě je sport provozován přibližně posledních 200 let a zvláště v průběhu 20. století se velmi výrazně změnil. Objevovaly se a nadále objevují nejrůznější pokusy vyjádřit, co sport je, jaká je jeho podstata atd., vyčerpávající shoda však neexistuje. Je to dáno jednak vývojem, jednak různými hledisky interpretace tohoto složitého jevu.

2. 1 Hodnoty sportu

Sport patří v současném světě k nejvýraznějším společenským fenoménům, ovlivňuje velké množství obyvatel na celém světě. Sport je v současnosti neoddělitelnou součástí života jakékoliv společnosti (Dovalil, aj. 2004). V současné době je sport chápán jako složitý, vnitřně strukturovaný společenský jev, jenž se podílí na cílevědomé kultivaci člověka i společnosti. Přitom uspokojuje bytostné potřeby rozvíjet tělesné, duchovní, morální a sociální aspekty osobnosti člověka, které odpovídají nejen jejich individuálním zájmům, ale i zájmům společenským (Preus, aj. 2004).

Znakem sportu je přitom podle Černého (1968) soutěživost a snaha vítězit, nikoliv však za každou cenu. Nejdůležitějšími znaky sportu jsou tedy podle Dovalila, aj. (2004): sport je hrou moderní doby, je svobodnou činností, nicméně časově i prostorově vymezenou, nabízí různorodé prožitky, poskytuje možnost seberealizace a sociálního kontaktu, předpokládá a vyžaduje fair play. K dominantním znakům dále patří snaha po dosahování nejvyšších výkonů, k tomu je zaměřena příprava. Sportovní výkony jsou demonstrovány v soutěžích, umožňující vzájemné srovnávání podle pravidel, které stanovují stejné podmínky pro všechny účastníky, způsob provedení příslušných sportovních činností a celkové hodnocení výsledků soutěží (Ragni, 2008).

Sportovní výkony jednotlivců a týmů vyjadřují četné hodnoty, které jsou jak ve vztahu ke sportovcům, tak i ke společnosti velmi významné. Ve sportovních soutěžích se výkony prezentují před širokou veřejností, pro diváky svými hodnotami přispívají k obohacení života a mají propagační význam zejména pro kategorii dětí a mládeže.

2. 1. 1 Struktura sportu

Sport ve své současné podobě představuje podle Dovalila, aj (2004) vyhraněný, relativně samostatný společenský strukturovaný subsystém. Aktivní sport je pro svou šíři, mnohostrannost a přístupnost přitažlivý především pro tu část veřejnosti, která preferuje aktivní způsob života. Poskytuje příležitost k uspokojování osobních ambicí a uplatnění širokou škálou motivů. Patří sem sportovci všech věkových kategorií s nejrůznější výkonnostní úrovní, kteří se snaží dosáhnout svých individuálních výkonů ve zvolených sportovních činnostech.

Svobodná volba sportovců odpovídající individuálním zájmům a předpokladům se projevuje nejen ve výběru sportovního odvětví nebo určité disciplíny, ale i v úrovni jejich provozování ať rekreační, nebo závodní. Každý sportující jedinec má možnost zapojit se do takových sportovních aktivit, které nejlépe odpovídají jeho aktuálním potřebám (Dovalil, aj. 2004).

Rekreačního sportu se podle Preuse (2004) účastní prakticky všechny vrstvy občanů všech věkových kategorií, jde o činnost ve volném čase, spontánní, více nebo méně systematickou. Ve sportovní praxi se uplatňují jak organizované formy sportu v rámci klubů, sdružení, různých zájmových organizací, tak i placené služby a neorganizované formy.

Hlavní motivací rekreačního sportu je pohybové vyžití a zábava v příjemném přírodním a sociálním prostředí, motivací může být i udržení či zlepšení zdravotního i psychického stavu a kondice. Není sporu o tom, že rekreační sport přispívá ke zdravému způsobu života. Vzhledem ke společenskému významu se na vytváření podmínek pro rekreační sport podílí jak stát, tak zejména orgány samosprávy, občanská sdružení, sponzoři a další subjekty na místní úrovni.

Naproti tomu sport výkonnostní je zájmovou činností ve sportovních klubech, přístupnou víceméně všem ve volném čase (Preus, 2004). Charakterizuje ji organizace, pravidelné soutěže řízené sportovními svazy. Aktivní sportovci sami hodnoty vytvářejí a jsou sami „spotřebiteli“ hodnot sportu (prožitek, sociální kontakt, seberealizace), účast vychází z individuálních společenských podmínek a možností (Dovalil, aj. 2004).

Výkonnostní sport odpovídá svým obsahem a formami nejlépe kritériím, která vymezují sportovní činnosti. Svou funkcí patří k nejúčinnějším prostředkům ovlivnění

člověka, charakterizuje ho uvědomělá snaha o vlastní zdokonalování, rozvoj fyzických a duševních sil, zvyšování výkonnosti v některém ze sportů. Cílevědomý a systematický trénink, účast v soutěžích a život v kolektivním prostředí zřejmě uspokojuje nároky mnoha účastníků. Výkonnostní sport se tak provádí v diferencovaných věkových a výkonnostních kategoriích. Postup z jedné kategorie do vyšší je v plném souladu s motivací sportovců zvyšovat svůj výkon (Dovalil, aj. 2004).

Samostatnou kapitolou je sport vrcholový, který podle Dovalila, aj. (2004) představuje nejvyšší výkonnostní úroveň sportu. Činnost tak přesahuje volný čas, aktivita je členěna podle míry talentu a tréninkových možností. Pro vrcholový sport jsou jedinci vybíráni a jejich životní režim se přizpůsobuje požadavkům sportu a tréninku, jsou pro ně tedy vytvářeny zvláštní podmínky a zvláštní společenský statut. Nároky na řízení vrcholového sportu v rovině tréninku, popřípadě organizace podle Meinberga (1980) většinou přesahují možnosti dobrovolného zajištění. Uvedená úroveň sportu je přirozeným vyvrcholením, pokračováním všech předcházejících úrovní. Každý sport má v národním měřítku svou vrcholovou úroveň, která však nemusí být mezinárodně konkurenceschopná. Vrcholové výkonnosti dosahují podle Dovalila, aj. (2004) jen vynikající jedinci s příslušnými vrozenými dispozicemi, kteří prošli mnohaletým náročným tréninkem a dosáhli skutečně mimořádných výkonů.

Zvláštní kategorií je divácký sport, který představuje zájem veřejnosti o sport, sportovní výkony i hodnoty. Bez soutěží a sportovních událostí, zvláště na národní a mezinárodní úrovni, je divácký sport nemyslitelný. Zájem o sport vyplývá z mechanismů bytostného vztahu člověka ke hře. Divák je vtahován do dramatických bojů na sportovištích, identifikuje se s jejich aktéry, prožívá zprostředkovaně totéž, co prožívají sportovci. V tomto směru lze sportovní diváctví přirovnat ke vztahu diváka k hercům na divadelní scéně. Podobnost se však spojuje s jedním podstatným rozdílem. Hra na jevišti má svůj pevný řád s předem známým zakončením. Ve sportovních bojích výsledek není předem znám a je zcela otevřený. Právě tato skutečnost diváka strhává a hloubka jeho prožitků vede někdy až k nepřiměřeným reakcím (Dovalil, aj. 2004).

Sportovní diváci se diferencují podle intenzity jejich zájmu na několik skupin (Preus, 2004). Nejblíže sportovnímu dění jsou diváci, kteří je sledují v hledištích na hřištích, stadionech a v halách. Zprostředkování sportovních bojů prostřednictvím televize je v současnosti nejrozšířenější. Sledování sportu prostřednictvím rozhlasu a tisku poskytuje

menší prožitky, neboť se dnes týká spíše jen informací o výsledcích. Nejzajímavější je přirozeně diváctví na sportovištích, a to ze dvou důvodů, jak tvrdí Dovalil, aj. (2004): je živou součástí aktivního sportovního života a skrývá v sobě anonymitu diváka. Oba důvody jsou příčinami kladných, ale i záporných projevů, které jsou sice známé, ale jen obtížně zvládnutelné v praxi. V některých, často jen obtížně předvídatelných situacích se mohou stát podněty k neadekvátním reakcím.

2. 1. 2 Sport jako součást společenského vědomí

Aktivní sport poskytuje podle Dovalila, aj. (2004) mnoho možností výchovného a vzdělávacího působení na člověka ve všech etapách jeho ontogeneze. Sport vstupuje do školského systému předmětem tělesná výchova, který pro děti a mládež představuje součást povinností "vážného" života. Avšak kromě toho se sport uplatňuje i v mimoškolní činnosti již s konkrétní motivací, sledující přípravu k výkonnostnímu růstu a k prezentaci výkonů v soutěžích. Dobrovolná účast ve sportovním tréninku, která je již součástí "nevážného" života, tvoří s předmětem tělesná výchova základ komplexního rozvoje osobnosti sportujícího člověka.

V celém svém průběhu 20. století se sport nejen rychle rozšířil do všech kontinentů světa, zejména díky konání olympijských her, ale současně se také přizpůsoboval ekonomickým, kulturním a sociálním podmínkám jednotlivých zemí. V těchto souvislostech se ukazuje, že je dnes často obtížné při prosazování a organizování sportu rozvíjet původní vizi sportu. Lze dokonce říci, že sport je v jistém smyslu zpochybňován natolik, že se objevují různé averze ke sportu u veřejnosti. Zdá se, že některé vlivy v posledních desetiletích nabývají na síle a nejsou ojedinělé hlasy poukazující na ohrožení sportu, jeho samotné podstaty: jako je porušování fair-play, doping, násilí ve sportu a kolem něho, nacionalismus, přehnaná komercializace, korupce, levná medializace, kult hvězd, apod. (Preus, 2004). Takové negativní aspekty jsou asociovány se sportem. Ve většině případů nejsou ohrožující faktory pro sport zcela specifické, ale sociální jevy, které ve sportu nalezly příznivé podmínky k útoku.

Sport je tak v současnosti chápán jako významný činitel nejen pro jeho vlastní aktéry, ale jako fenomén působící na široké spektrum společnosti. Sport je prokazatelně považován za prostředek rozvoje, je zdrojem zábavy, pro někoho i zdrojem obživy,

může se stát i výhodným obchodním artiklem, právě tak jako prestižním činitelem na politické scéně (Dovalil, aj. 2004). Ve sdělovacích prostředcích se dostává v určité míře doslova ke každému jednotlivci a před širokou veřejností tak odhaluje své pozitivní a mnohdy i stinné stránky. V tomto smyslu je nejvíce viditelný sport vrcholový.

Preference komerčních přístupů se projevuje v různých úrovních a oblastech sportu. Z komerčních důvodů dochází i k preferenci atraktivních soutěží, především zvyšováním jejich počtu na úkor kvalitní přípravy. Tím se jen vyostřuje rozpor mezi tlakem na zvyšování výkonu a nezbytně nutnou kvalitní přípravou v tréninku. Vyrůstá i byrokratizace institucionální, ve sportu chápaném jako obchodní podnikání pak i důraz na technologii jako podmínku rekordů a vítězných sezón. Trpí trénink protože roste počet soutěží a systematická příprava je podceňována. To poškozuje i koncepčnost práce jinak i dobře připravených a zkušených trenérů. Úsilí činovníků a pořadatelů směřuje ke zvýšení atraktivnosti soutěží, což pak vede ke stížnostem sportovců, když je zanedbán důležitý aspekt jejich bezpečnosti (Dovalil, aj. 2004).

Komerční sport ve svých důsledcích široce a ne vždy pozitivně ovlivňuje motivaci aktivní účasti ve sportu. Téměř na všech výkonnostních úrovních pak často převažuje jednostranná motivace k dosažení maximálního osobního výkonu a s ním spojená hmotná či finanční odměna před motivací plynoucí z účasti a vnitřního uspokojení z dosaženého výkonu a z prožitků soutěže, či z obohacení života (Preus, 2004).

V celosvětovém měřítku můžeme sledovat prohlubování významu sportu. Neprojevuje se to jen mimořádným zájmem o světové a mezinárodní soutěže, ale i většinovým uznáváním přínosu sportu pro svobodný a demokratický rozvoj společnosti. Sport přestává být chápán jen jako atraktivní součást zábavy ve volném čase a stává se důležitým činitelem, který se podílí na vytváření a rozvoji demokratických občanských společností, je přijímán jako neoddělitelná součást národních kultur (Preus, 2004).

Dochází tak k zásadnímu posunu chápání hodnoty sportovního výkonu od původního prostředku, jehož prostřednictvím se sportovec zdokonaluje až k výkonu jako hlavnímu cíli tréninku, který přináší úspěch sportovce a ten pak i finanční prospěch. Přes všechny uváděné a někdy rozporné skutečnosti je potřebné zdůraznit, že soutěžení a tréninkový proces nesmějí ztratit svůj pedagogický charakter, kdy sport může člověka mnohostranně rozvíjet a obohacovat. Tato primární charakteristika musí zůstat

zachována. Stejně jako jeho prožitková hodnota, radost z pohybu, čestného vítězství, sociálního kontaktu, uspokojivá seberalizace.

Podle Dovalila, aj. (2004) pojem sportovní výkon a soutěžení zůstávají základními kategoriemi i v širším pojetí sportu. Z tohoto hlediska je nutno obě tyto kategorie chápat jako činnosti sportovců, které svojí podstatou mají povahu „hry“, tzn. že patří do sféry volného času a slouží uspokojení individuálních potřeb a zájmu aktivních účastníků i diváků. Sportovní výkon by neměl být charakterizován pouze jako kvantifikovatelný výsledek činnosti sportovce v soutěžích, ale také jako výsledek dlouhodobého procesu jeho tělesného a duševního rozvoje. Lze předpokládat, že právě tento aspekt výkonu se stane v budoucnosti více respektovaným, protože v mnoha případech není sportovní výkon hlavním cílem, ale pouze prostředkem k dosažení cílů jiných, např. zdravotních, sociálních, prožitkových apod. To znamená, že snaha o dosažení maximálních výkonů nemusí být jedinou a rozhodující motivací sportujících.

Jak Dovalil, aj. (2004) uvádí, je vždy důležité si uvědomovat čím je sport tolik přitažlivý. Je to dobrovolná, svobodná činnost, v níž má každý relativně stejné podmínky? Přitom je to součást života stejně jako každá jiná činnost a ani kritéria finální hodnoty nemohou

být jiná než v ostatních sférách. V tom je bohužel ten problém, neboť mládež vidí především svoje bezprostřední cíle a hodnoty s nimi spojené a celkové životní cíle má tendenci odkládat.

Podle Dovalila (2004) existují možnosti i ve sportovních činnostech poměřovat všechny projevy i kritériem finálních hodnot. Jsou jenom pod tlakem soutěžící konkurence potlačovány jak sportovci samotnými, tak i vnějšími okolnostmi a osobnostmi.

2. 2 Hodnoty atletiky

Podle Šimona (1997) pochází termín atletika z řeckého slova áthlon, které znamená cenu, o níž se závodí. Slovo atlet má svůj původ v řeckém výrazu athlete a pochází z helénského období řecké civilizace a označovalo závodníka z povolání. Atletika se zpočátku dělila na lehkou (běhy, skoky, hody a vrhy) a těžkou (box, vzpírání a zápas). Lehká atletika se v 60. letech 20. století organizačně osamostatnila a od té doby se u nás používá zkrácený termín atletika. Atletika má mezi sporty výlučné postavení. Všeobecné je považována za základní sportovní odvětví. Přirozené pohyby, jakými jsou chůze, běh, skok nebo hod, tvoří její pohybový základ. Svými hodnotami více či méně ovlivňuje ostatní sportovní odvětví. V posledních letech významně roste význam kondiční atletiky a také se uplatňuje atletika v rekreačních podmínkách. Je možné tvrdit, že atletika zaznamenala v 70. a 80. letech minulého století společně s některými dalšími sportovními odvětvími prudký rozvoj. Mezinárodní asociace atletických federací (IAAF) patří mezi nejsilnější sportovní federace. Oblíbenost atletiky vzrůstá zejména díky zájmu médií. Diváci téměř na celém světě mohou ve stejném okamžiku sledovat atraktivní, napínavé a přitom každému srozumitelné soutěže. Čím dál tím dokonalejší technika záznamu atletického pohybu umožňuje televiznímu divákovi prožívat atletický závod i rekordní výkony skoro jako by byl přímým účastníkem. Jak tvrdí Šimon (1997) kromě atletiky vrcholové existuje také atletika na dalších úrovních jak místního, tak regionálního charakteru. Zároveň se začíná úspěšně rozvíjet atletika pro zdravotně postižené občany.

Podle Šimona (1997) vycházela teorie atletiky ve svých začátcích z poznatků biologických věd, především z fyziologie člověka, z pedagogiky a také z psychologie. Atletický pohyb se tak stal vhodným objektem pro experimentování a studium, a to díky své snadno sledovatelné a měřitelné povaze. Výsledky jeho měření a sledování přispěly k rozvoji poznání v lékařských a společenských vědách. Poznatky z atletiky významným způsobem obohatily sportovní lékařství, sportovní pedagogiku, sociologii, sportovní psychologii a především teorii sportovního tréninku. Přirozeně, že toto obohacení bylo oboustranné, tedy i ve prospěch atletiky. Východiskem pro formování teoretických základů atletického tréninku i se staly empirické poznatky z tréninku i z vlastních závodů. Vrcholová atletika nejvíce obohatila atletickou teorii i atletickou

metodiky v posledních desetiletích. Systém sportovní přípravy, který je základem pro rozvoj rozvoje výkonnosti se zdokonalil. Poznatky z několikaleté existence sportovních tříd a škol zaměřených na atletiku jsou ve většině případů uplatňovány v podmínkách školní tělesné výchovy i v podmínkách výkonnostní atletiky.

2. 2. 1 Současné pojetí atletiky

Podle Šimona (1997) je atletika sport, ve kterém je testována výkonnost člověka v pohybových schopnostech rychlostního, silového, vytrvalostního a koordinačního rázu. Měření výkonu v časových a v délkových měrných jednotkách je poměrně jednoduché a přesné. Mezinárodně platná pravidla IAAF umožňují co nejobektivněji porovnávat výkony a výsledky bez ohledu na dobu a místo konání soutěží. Atletické výsledky jsou prezentovány vždy stejně a veřejné bez manipulací v pozadí. Tím, že je atletika sport jednoduchý, je snadno pochopitelný i nezasvěcenému divákovi. Výjimečné individuální atletické výkony přinášejí také divákovi silný prožitek z pohybového projevu atletů. Atletika je všestranný sport. Jeho motorický základ, jak tvrdí Šimon (1997) chůze, běh, skok a hod se zpevňovaly jako motorické dispozice člověka během jeho dlouhého fylogenetického vývoje. Na nejnižší úrovni tvoří atletické pohyby základ školní tělesné výchovy. Pro tuto oblast se také používá pojem základní atletika, jak konstatuje Šimon (1997). Atletika se významným způsobem podílí na zvyšování tělesné zdatnosti a upevňuje zdraví. Pohybové aktivity, zvláště běh a chůze, příznivě působí proti kardiovaskulárním chorobám, snižují krevní tlak a puls, snižují a stabilizují tělesnou hmotnost a omezují množství cholesterolu v krvi. Dobrá tělesná zdatnost přináší příjemné tělesné pocity a má stabilizující účinky emočního charakteru. Atletika může pomoci kompenzovat množství stresů, kterým jsou vystavováni lidé žijící v průmyslových centrech a velkých městech (Ragni, 2008). Atletika je sport pěstovaný především na venkovních sportovištích pod širým nebem nebo ve volné přírodě. Dá se provozovat na čerstvém vzduchu za každého počasí. Je činností pro volný čas se specifickými výhodami pro moderního člověka. Lze se jí přitom věnovat individuálně i nezávisle na jakékoliv instituci. Atletika prováděná ve volné přírodě má i své ekologické hodnoty. Učí člověka znovu objevovat přírodu a být s ní v harmonii. Přispívá také k jeho tělesné a duševní rovnováze.

Atletika rovněž poskytuje významné hodnoty výchovné a vzdělávací. Děti a mládež se učí pod správným vedením osvojovat množství návyků a následně potřebují potvrdit svou identitu a objevovat sami sebe. Soutěživé a hravé formy atletiky poskytují možnost plného vyžití a také předvedení osobního potenciálu každého dítěte bez ohledu na jeho úroveň schopností a dovedností. Atletika a sport vůbec je pro to ten nejlepší prostředek. Děti se učí znát atletická pravidla, dodržovat je, a tím se také ztotožňovat s principy fair play. Atletika přináší i množství sociálních hodnot. Poskytuje možnosti dávat lidem dohromady. Je otevřená pro všechny věkové kategorie. Finanční nároky jsou v atletice nízké, a tím jí činí dostupnou pro všechny. Atletický trénink či soutěže jsou příležitostmi pro sociální interakci bez jakýchkoliv společenských bariér. Atletika může však být asociální, nezdravá, neodpovědná a depresivní. Špičková atletika nám dala celou řadu příkladů. Podvádění s dopinkem v atletice a jeho zlehčování, lékařské manipulace s atlety a porušování principu fair play představují hrubé porušování etiky sportu (Šimon, 1997).

2. 3. Systém řízení atletiky v České republice

Z hlediska systémového přístupu je nejvyšším představitelem atletiky v České republice Český atletický svaz (ČAS), jehož sídlem je Praha. Z hlediska své organizační struktury je dobrovolným sdružením atletických oddílů, klubů a jim na stejnou úroveň postavených ostatních subjektů. Ve své činnosti se řídí stanovami Českého atletického svazu. ČAS je jediným představitelem atletiky v České republice. Je zároveň členem Mezinárodní asociace atletických federací (IAAF) se sídlem v monackém Monte Carlu a Evropské atletické asociace (EAA) se sídlem ve švýcarském Lausanne (www.atletika.cz).

ČAS zároveň zastupuje atletiku v Českém olympijském výboru (ČOV) a v dalších organizacích a institucích působících na území České republiky.

Jednat navenek jménem ČAS jsou oprávněni předseda a ředitel ČAS a v případě písemného pověření také další funkcionáři nebo zaměstnanci ČAS. Nejvyšším orgánem ČAS je valná hromada ČAS, která se koná pravidelně každý rok. Valná hromada volí

předsedu, výbor a dozorčí radu ČAS. Funkční období je čtyřleté. Atletické oddíly se sdružují v rámci vyšších územně správních celků a ve struktuře ČAS působí čtrnáct krajských atletických svazů ČAS (www.atletika.cz).

Z hlediska řídicí složky je výbor ČAS vrcholným orgánem, který řídí činnost ČAS mezi valnými hromadami ČAS. Pro jednotlivé úseky činnosti zřizuje komise a případně ustavuje pracovní skupiny. Pro výkonnou činnost je vytvořen sekretariát ČAS, v jehož čele je ředitel ČAS.

ČAS nabývá a vlastní majetek, vede samostatné účetnictví a hospodaří podle svého rozpočtu, který je každoročně sestavován, schvalován a hodnocen. ČAS ustavil obchodní společnost Česká atletika, s. r. o., jejímž je 100% majitelem. Prostřednictvím této obchodní společnosti, na níž ČAS převedl svá marketingová práva, zajišťuje spolupráci se svými obchodními partnery, ale také s médii a veřejností.

ČAS komplexně zabezpečuje atletickou reprezentaci České republiky a přípravu na ni. Jedinou výjimkou je účast na olympijských hrách, kde ČAS předkládá Českému olympijskému výboru návrh nominace na OH a vlastní nominaci a účast na OH již plně zabezpečuje ČOV. ČAS organizuje systém atletických soutěží v České republice (www.atletika.cz).

2. 3. 1 Možnosti členství v ČASu

Uchazečem o členství v Českém atletickém svazu může být právnická osoba vzniklá podle právního řádu České republiky nebo kterou právní řád České republiky jako právnickou osobu uznává. Uchazečem o členství může být v souladu s ustanoveními Stanov ČASu pouze právnická osoba pracující jako společenství fyzických osob, zejména sdružení občanů, odborové organizace, družstva, obchodní společnosti. Uchazeč o členství v ČAS projevuje svoji vůli stát se členem ČAS podáním písemné přihlášky, kde musí být uvedeno pět základních parametrů:

- a) název, sídlo, identifikační číslo, právní forma uchazeče a údaje o zápisu do příslušného rejstříku, registraci či evidenci podle příslušných zákonů,
- b) jméno osoby, která má jako statutární orgán nebo člen statutárního orgánu právo jednat za uchazeče, včetně způsobu jednání,

- c) jméno osoby, která je zplnomocněna k jednání za uchazeče, a to včetně vymezení rozsahu zplnomocnění, v takovém případě musí být připojena plná moc,
- d) celkový počet sdružených fyzických osob k datu podání přihlášky,
- e) podpis osoby oprávněné jednat jménem uchazeče.

Povinnou přílohou přihlášky k členství jsou další požadavky:

- a) stanovy uchazeče v případě občanského sdružení, jejich organizačních složek s právní subjektivitou, odborových organizací či svazů, družstev a akciových společností,
- b) společenská smlouva v případě obchodních společností,
- c) jiný dokument zákonem požadovaný pro ustavení příslušné právnické osoby, obsahující základní úpravu vnitřních poměrů takové osoby.

Každoroční důležitým postupem, který zaznamenává stav členské základny je přihláška k činnosti, kdy pro potřeby ČAS podávají členové nebo subjekty každoročně přihlášku k činnosti. Nepodání přihlášky k činnosti nemá za následek zánik členství.

Jedinec, který se rozhodne startovat v mistrovských soutěžích ČASu a oblastních svazů od kategorie staršího žactva musí být řádně zaregistrován. Registrace sportovce je zápis o příslušnosti k oddílu nebo klubu, členu ČAS, v záznamech ČAS (www.atletika.cz).

2. 4 Systém atletických soutěží

V České republice je Českým atletickým svazem vytvořen systém mistrovských soutěží, který se člení na soutěže družstev a soutěže jednotlivců. Následně uvádím stručné charakteristiky obou typů soutěží (www.atletika.cz).

2. 4. 1 Soutěže družstev

Soutěže družstev jsou nedílnou součástí atletické závodní činnosti. Vypisují se každoročně a probíhají podle ustanovení soutěžního řádu a Pravidel atletiky. Soutěže řídí soutěžní komise ČAS a to prostřednictvím pověřených pracovníků. Za organizaci, přímé řízení a průběh jednotlivých soutěží zodpovídají příslušní řídicí pracovníci.

Soutěže dospělých jsou dlouhodobé a pořadí soutěže v uplynulém ročníku je rozhodující pro zařazení do stupně soutěže následujícího ročníku. Naopak soutěže mládeže jsou jednorocní, začínají na úrovni krajů a končí jednorázovým mistrovstvím České republiky v kategoriích juniorů, juniorek, dorostenců, dorostenek, starších žáků a starších žákyň. Všechny soutěže probíhají formou víceutkání za účasti všech družstev dané skupiny.

2. 4. 1. 1 Stručný popis organizace soutěží družstev

- 1) Mistrovství ČR mužů je uskutečněno jako sedmiutkání za účasti družstev, která se v extralize mužů umístila na 1. - 7. místě. Družstva vstupují do soutěže s hlavními body udělenými jim za umístění v extralize mužů systémem 7-6-5-4-3-2-1 bod za 1. - 7. místo.
- 2) Mistrovství ČR žen je uspořádáno jako sedmiutkání, za účasti družstev, která se v extralize žen umístila na 1. - 7. místě. Družstva vstupují do soutěže s hlavními body udělenými jim za umístění v extralize žen systémem 7-6-5-4-3-2-1 bod za 1. - 7. místo.
- 3) Extraliga mužů je pořádána ve 3 kolech jako desetiutkání.
- 4) Extraliga žen je uskutečněna ve 3 kolech jako desetiutkání.
- 5) Prolínací soutěž o účast v extralize mužů je zorganizována jednorázově jako osmiutkání, za účasti družstev, která se v extralize mužů umístila na 8. a 9. místě, a družstev, která se v I. lize mužů umístila ve Skupinách A, B a C na 1. a 2. místě.
- 6) Prolínací soutěž o účast v extralize žen je uskutečněna jednorázově jako osmiutkání, za účasti družstev, která se v extralize žen umístila na 8. a 9. místě, a družstev, která se v I. lize žen umístila ve skupinách A, B a C na 1. a 2. místě.
- 7) I. liga mužů je pořádána ve čtyřech kolech jako osmiutkání ve třech skupinách a následně se družstva na 1. a 2. místě a družstva na 6. a 7. místě oddělí a účastní se prolínací soutěže do vyšší kategorie soutěže nebo baráže o setrvání účasti v I. lize.

8) I. liga žen je uskutečněna ve čtyřech kolech jako osmiutkání ve třech skupinách a následně se družstva na 1. a 2. místě, a družstva na 6. a 7. místě oddělí a účastníci se prolínací soutěže do vyšší kategorie soutěže nebo baráže o setrvání účasti v I. lize.

9) Prolínací soutěž o účast v I. lize mužů

V Čechách se uskuteční jednorázově jako desetiutkání, za účasti družstev, která se v I. lize mužů umístila ve skupinách A a B na 6. a 7. místě, a družstev, která se ve II. lize mužů umístila ve skupinách A, B a C na 2. a 3. místě.

Na Moravě a ve Slezsku se uskuteční jednorázově jako desetiutkání, za účasti družstev, která se v I. lize mužů umístila ve skupině C na 6. a 7. místě, a družstev, která se ve II. lize mužů umístila ve skupinách D1 a D2 na 1. - 4. místě.

10) Prolínací soutěž o účast v I. lize žen

V Čechách se uskuteční jednorázově jako desetiutkání, za účasti družstev, která se v I. lize žen umístila ve skupinách A a B na 6. a 7. místě, a družstev, která se ve II. lize žen umístila ve skupinách A, B a C na 2. a 3. místě.

Na Moravě a ve Slezsku se uskuteční jednorázově jako desetiutkání, za účasti družstev, která se v I. lize žen umístila ve skupině C na 6. a 7. místě, a družstev, která se ve II. lize žen umístila ve skupinách D1 a D2 na 1. - 4. místě.

11) II. liga mužů

V Čechách je uskutečněna ve čtyřech kolech jako osmiutkání ve třech skupinách a poté následuje :

- družstva na 2. a 3. místě se účastní prolínací soutěže o účast v I. lize,
- družstva na 7. místě se účastní baráže o setrvání v soutěži.

Na Moravě a ve Slezsku je uskutečněna ve 4 kolech jako víceutkání ve 2 skupinách a poté družstva na 1. - 4. místě se účastní prolínací soutěže o účast v I. lize.

12) II. liga žen

V Čechách je uspořádána ve čtyřech kolech jako víceutkání ve třech skupinách a poté se družstva na 2. a 3. místě účastní prolínací soutěže o účast v I. lize.

Na Moravě a ve Slezsku je uspořádána ve čtyřech kolech jako víceutkání ve dvou skupinách a poté se družstva na 1. - 4. místě účastní prolínací soutěže o účast v I. lize.

13) Prolínací soutěž o účast ve II. lize mužů v Čechách

Je uskutečněna jednorázově jako jedenáctiutkání, za účasti družstev, která se ve II. lize mužů umístila ve skupinách A, B a C na 7. místě, a vítězů krajských soutěží z Čech.

14) Semifinále mistrovství ČR juniorů v Čechách

Je uspořádáno jednorázově jako víceutkání ve dvou skupinách, právo účasti mají první tři družstva z krajských soutěží.

15) Mistrovství ČR juniorů

Je uskutečněno jednorázově jako devítiutkání, za účasti prvních tří družstev ze semifinále mistrovství ČR v Čechách a prvních tří družstev ze soutěže Moravy a Slezska.

16) Semifinále mistrovství ČR juniorek v Čechách

Je zorganizováno jednorázově jako víceutkání ve dvou skupinách, právo účasti mají první tři družstva z krajských soutěží.

17) Mistrovství ČR juniorek

Je uskutečněno jednorázově jako devítiutkání, za účasti prvních tří družstev ze semifinále mistrovství ČR v Čechách a prvních tří družstev ze soutěže Moravy a Slezska.

18) Semifinále mistrovství ČR dorostenců v Čechách

Je uspořádáno jednorázově jako víceutkání, právo účasti mají první dvě družstva z krajských soutěží.

19) Mistrovství ČR dorostenců

Je uskutečněno jednorázově jako osmiutkání, za účasti prvních pěti družstev ze semifinále mistrovství ČR v Čechách a prvních tří družstev ze soutěže Moravy a Slezska.

20) Semifinále mistrovství ČR dorostenek v Čechách

Je uspořádáno jednorázově jako víceutkání, právo účasti mají první dvě družstva z krajských soutěží.

21) Mistrovství ČR dorostenek

Je zorganizováno jednorázově jako osmiutkání, za účasti prvních pěti družstev ze semifinále mistrovství ČR v Čechách a prvních tří družstev ze soutěže Moravy a Slezska.

22) Semifinále mistrovství ČR starších žáků

V Čechách je uspořádáno jednorázově jako víceutkání ve dvou skupinách, právo účasti mají první dvě družstva z krajských soutěží.

Na Moravě a ve Slezsku se uskutečňuje jednorázově jako víceutkání, postup je řešen soutěžním řádem Moravy a Slezska.

23) Mistrovství ČR starších žáků

Je zorganizováno jednorázově jako desetiutkání, za účasti prvních tří družstev ze semifinále mistrovství ČR skupiny A a B, a prvních čtyř družstev ze semifinále mistrovství ČR skupiny C.

24) Semifinále mistrovství ČR starších zákyň

V Čechách je zorganizováno jednorázově jako víceutkání ve dvou skupinách, právo účasti mají první dvě družstva z krajských soutěží.

Na Moravě a ve Slezsku je uspořádáno jednorázově jako víceutkání, postup je řešen soutěžním řádem Moravy a Slezska.

25) Mistrovství ČR starších zákyň

Je uskutečňováno jednorázově jako desetiutkání, za účasti prvních tří družstev ze semifinále mistrovství ČR skupiny A a B, a prvních čtyř družstev ze semifinále mistrovství ČR skupiny C.

2. 4. 1. 2 Systém hodnocení soutěží družstev

V jednotlivých disciplínách se v soutěžích družstev za umístění udělují pomocné body následujícím bodovacím systémem :

- v mistrovství ČR mužů a žen se boduje v individuálních disciplínách prvních osm míst systémem 9-7-6-5-4-3-2-1 bod za 1. - 8. místo a ve štafetách sedm míst systémem 9-7-6-5-4-3-2 body za 1. - 7. místo,
- v ostatních soutěžích se boduje :
 - při účasti pěti a více družstev prvních deset míst systémem 11-9-8-7-6-5-4-3-2-1 bod za 1. - 10. místo,
 - při účasti čtyř a méně družstev prvních šest míst systémem 7-5-4-3-2-1 bod za 1. - 6. místo.
- v I. lize se k těmto bodům uděluje navíc bonifikace za splnění limitu výkonnostní třídy, a to za splnění limitu 1. výkonnostní třídy + 1 bod, národní třídy + 3 body, mistrovské třídy + 5 bodů a mezinárodní třídy + 7 bodů.

Pro udělování bodů v každém kole je rozhodující počet družstev do skupiny zařazených, nikoliv počet družstev, který ke kolu skutečně nastoupí.

Plichty na bodovaných místech, jejichž řešení podle Pravidel atletiky by si vyžádalo prodloužení závodů (například rozeskakování ve výšce a v tyči, dodatečný pokus při shodnosti výkonů u ostatních soutěží v poli, opakovaný závod běžců se stejným časem v různých bězích) se neřeší. Pomocné body se dělí aritmetickým průměrem mezi závodníky, kteří jsou v plichtě.

Plichta družstev v pomocných bodech v kole se řeší tak, že o pořadí rozhoduje větší počet získaných prvních, příp. druhých, resp. dalších, míst.

Družstvo tvoří nejméně tři skutečně nastoupivší závodníci. Nastoupí-li menší počet závodníků, tj. jeden nebo dva, získané pomocné body se započtou, družstvu se však nepřidělí žádný hlavní bod.

Hlavní body se přidělují v opačném pořadí podle počtu družstev zařazených do skupiny, a to podle počtu pomocných bodů získaných v kole. Hlavní body se nedělí. Družstvo, které nezískalo v některém kole žádný pomocný bod, nemůže získat ani žádný hlavní bod.

2. 4. 2 Soutěže jednotlivců

V soutěžích jednotlivců se závodí podle Pravidel atletiky a podle Soutěžního řádu. Pořadatelem všech mistrovství České republiky a vlastníkem všech marketingových práv k těmto mistrovstvím je Český atletický svaz, který tato práva přenesl na spol. s r. o. Česká atletika. ČAS pověřuje technickým zajištěním jednotlivých mistrovství atletické oddíly a kluby, příp. krajské atletické svazy, resp. obchodní společnosti, s kterými spol. s r. o. Česká atletika za tímto účelem uzavírá písemné smlouvy.

2. 4. 2. 1 Věkové kategorie

Muži a ženy	20 let a více
Junioři a juniorky	18 – 19 let
Dorostenci a dorostenky	16 – 17 let
Starší žáci a starší žákyně	14 – 15 let
Mladší žáci a mladší žákyně	12 – 13 let

2. 4. 2. 2 Přehled mistrovských soutěží jednotlivců

Mistrovské soutěže jednotlivců se člení podle specifikace disciplín, podle věkových kategorií nebo podle podmínek:

a) podle specifikace disciplín

Muži a ženy v maratónu

Muži, ženy, junioři a juniorky v silničním běhu

Muži, ženy, junioři a juniorky v běhu do vrchu

Muži, ženy, junioři, juniorky, dorostenci, dorostenky, starší žáci, starší žákyně, mladší žáci a mladší žákyně ve vícebojích

b) podle věkových kategorií a podmínek

Žáci a žákyně v hale

Žáci a žákyně na dráze

Junioři, juniorky, dorostenci a dorostenky v hale

Junioři, juniorky, dorostenci a dorostenky na dráze

Muži a ženy do 22 let na dráze

Muži a ženy v hale

Muži a ženy na dráze

2. 4. 2. 3 Podmínky k účasti na mistrovstvích jednotlivců

Účastníci mistrovství jednotlivců musí splňovat určité podmínky účasti (www.atletika.cz):

- automatickou účast má obhajující titul „Mistr, resp. Mistryně, České republiky z předcházejícího roku,
- na základě posouzení výkonnosti technickým delegátem, a to nejvýše do níže uvedeného počtu startujících (Tabulka 1),
- k účasti na mistrovství ve vícebojích jsou závodníci, resp. závodnice, zařazeni na základě posouzení jejich výkonnosti technickým delegátem,
- v případech hodných zvláštního zřetele může technický delegát na návrh trenérské rady ČAS zařadit k účasti na mistrovstvích na dráze a ve vícebojích i závodníky, resp. závodnice, nad rámec kritérií uvedených Soutěžním řádem,
- startují závodníci a závodnice příslušné věkové kategorie, příp. mladší uvedení v rozpisech jednotlivých mistrovství v rozsahu závodění své věkové kategorie, kteří byli k účasti na mistrovstvích přihlášení a u mistrovství na dráze a ve vícebojích i zařazeni technickými delegáty a prezentovali se v časech uvedených

u rozpisů příslušných mistrovství. Rozsahem závodění se rozumí mistrovské a doplňkové disciplíny.

Startující závodníci a závodnice musí mít potvrzení o lékařské prohlídce, v den soutěže ne starší jednoho roku, za dodržení tohoto ustanovení zodpovídají oddíly.

Všichni závodníci, resp. závodnice, jsou povinni se podrobit dopingové kontrole, budou-li k ní dopingovými komisaři, kteří se jim prokáží platným průkazem o licenci a pověřovacím dopisem, vyzváni.

Tabulka 1

Ukázka kvóty počtu startujících na mistrovství vypisované ČAS (www.atletika.cz)

Disciplína	Počet startujících				
	Muži	Muži do 22 let	Junioři	Dorostenci	Žáci
	Ženy	Ženy do 22 let	Juniorky	Dorostenky	Žákyně
60 m	-	-	-	-	32
100 m	24	24	24	24	-
150 m	-	-	-	-	24
200 m	24	24	24	24	-
300 m	-	-	-	-	24
400 m	24	24	24	24	-
800 m	24	24	24	24	24
1500 m	24/16	24/16	16	16	16
5000/ 3000 m	16	16	16	16	16/-
10000 m	16	-	8/-	-	-
110/100 m př.	24	24	24	24	24
400/300/200 m př.	24	24	24	24	24
3000/2000/1500 m př.	16	16	16	16	16/-
4×100/4×60 m	Není stanoven	Není stanoven	Není stanoven	Není stanoven	Není stanoven
4×400/3×300 m	Není stanoven	Není stanoven	Není stanoven	Není stanoven	Není stanoven
10000/5000/3000 m	-	-	Není stanoven	Není stanoven	Není stanoven
chůze			Není stanoven		Není stanoven
Výška	16	16	16	16	16
Tyč	16	16	16	16	16
Dálka	16	16	16	16	16
Trojskok	16	16	16	16	-
Koule	16	16	16	16	16
Disk	16	16	16	16	16
Oštěp	16	16	16	16	16
Kladivo	16	16	16	16	16

3. Výzkumná část

3. 1. Cíle a úkoly práce

3.1.1. Cíle práce

Cílem diplomové práce bylo pomocí zpracování základních evidenčních formulářů ČASu zachycení a zhodnocení aktuálního stavu členské základny ČASu a dále sledování průběhu sportovní výkonnosti ve vybraných disciplínách v kategorii žen v období 1993 – 2007 a zároveň vytvoření kvalitativního hodnocení soutěže družstev žen jako určité možnosti hodnocení úrovně atletických soutěží v České republice.

3.1.2. Úkoly práce

Pro splnění stanoveného cíle diplomové práce jsem si určila následující úkoly :

- vybrat zdroj pro získávání informací,
- nashromáždit informace ze základních evidenčních formulářů ČASu a dalších vybraných zdrojů,
- připravit, zpracovat a vyhodnotit nashromážděná data,
- provést obsahovou analýzu nashromážděných dokumentů a materiálů,
- seřadit a interpretovat do konečné podoby práce všechny získané informace v následujícím pořadí: a) charakteristika členské základny ČASu z hlediska předem určených kategorií k 15.2. 2008,
b) sledování výkonnostní křivky nejlepších výkonů v daném roce ve vybraných disciplínách v kategorii žen na 1., 10, 20. a 50. místě ročních tabulek v období 1993 - 2007,
c) zhodnocení úrovně soutěží družstev v kategorii žen v sezóně 2007.

3. 2. Stanovení výzkumných otázek

Vzhledem k charakteru diplomové práce, která má podobu deskriptivní studie, jsem si stanovila následující výzkumné otázky:

- Jak se vyvíjí na přelomu tisíciletí stav členské základny ČASu? Můžeme ve vybraných ukazatelích sledovat určitý trend?
- Můžeme sledovat ve vybraných disciplínách v kategorii žen nárůst sportovní výkonnosti na 1., 10., 20. a 50. místě ročních tabulek v období 1993 – 2007?
- Jakou kvalitu mají podle objektivizovaných kritérií hodnocení soutěží soutěže družstev v kategorii žen v atletické sezoně 2007?

3. 3. Metodologie

Pro vlastní výzkumné šetření bylo použito tří pracovních postupů. V prvním postupu při zpracování jednotlivých přehledů členské základny ČASu ve vybraných kategoriích jsem využila číselných údajů z „Přihlášek atletických oddílů/klubů k činnosti pro rok 2008 ke dni 15. 2. 2008, které mi byly poskytnuty pracovníky ČASu. Chtěla bych upozornit, že počet registrovaných atletů je přejat z výše uvedených „Přihlášek“ tak, jak je vyplnili zástupci atletických oddílů, popřípadě klubů. Tyto údaje jsou podstatně nižší než je skutečný stav registrovaných závodníků podle databáze ČASu ke dni 15.2. 2008. Kromě přehledů a hodnocení stavu členské základny jsem dále pracovala i s přehledem trenérů a rozhodčích podle kvalifikačních stupňů. V tomto případě se jedná pouze o aktivní trenéry a rozhodčí. Dále jsem se ještě zaměřila na přehled o evidovaných členech podle územního uspořádání a spojila jsem je se členěním podle věkových kategorií tak, jak byly uvedeny atletickými kluby v přihlášce. Při druhém pracovním postupu, kdy jsem zjišťovala přehled výkonnosti ve vybraných disciplínách v kategorii žen za období 1993 – 2007, jsem použila grafického zpracování výsledných dat. Číselné hodnoty vybraných atletických disciplín jsem zpracovávala z atletických ročenek, které vydává ČAS. Pro každou disciplínu jsem vybrala hodnotu sportovního výkonu na 1.,

10., 20. a 50. místě tak, abych zachytila průběh výkonnosti v jednotlivých křivkách výkonnosti. Záměrně jsem si vybrala následující atletické disciplíny: 100 m, 800 m, 3000 m, 100 m př., skok vysoký, skok daleký, vrh koulí, hod oštěpem a sedmiboj, jako ukázkové zástupce běžeckých disciplín, technických disciplín a víceboje. Výše zmíněný výběr je kvalitním vzorkem všech zkoumaných disciplín.

Třetím pracovním postupem jsem zhodnotila soutěže družstev v kategorii žen v atletické sezóně 2007. Podklady i metodika zpracování získaných dat byla převzata od Dr. V. Trkala, se kterým byla celá problematika zpracování hodnocení soutěží průběžně konzultována. Vyhodnocení soutěží družstev v kategorii žen bylo také předloženo Dozorčí radě ČASu. Postup při zpracování byl následující:

Po 3. kole soutěže družstev byly zpracovány podklady od řídících pracovníků jednotlivých soutěží v kategorii žen. Při zpracování se počítalo s následujícími proměnnými – počet startů a dosažené body. Bodový stav byl určen na základě zavedení bonifikací dle dosažení výkonnostních tříd. Výkonnostní třídy jako takové měly v české atletice dlouho historii. Byly zavedeny v roce 1949 a postupně se upravovaly a sloužily v atletickém svazu i v atletických oddílech k určování výběru do atletických základů. Zrušeny byly po vzniku České republiky v roce 1994 a na zkoušku byly opět navrženy v roce 2007. Některé normy zatím neodpovídají současnému stavu výkonnosti avšak nic nebrání tomu, že se mohou stát jistým kritériem umožňujícím srovnání a vyhodnocení úrovně soutěží a výkonnosti vůbec. Bonifikace dle výkonnostních tříd byly převedeny do následujících kategorií: mezinárodní, mistrovská, národní, 1. výkonnostní třída, 2. výkonnostní třída a 3. výkonnostní třída. Po základním statistickém zpracování bylo provedeno přepočítání všech získaných bodů na 1 start a převedeno na hodnoty v procentech. Předpokládá se, že hodnota 100% odpovídá nejvyšší hodnotě výkonnosti v soutěži extraligy žen.

Vlastní metodologický postup deskriptivní studie byl následující:

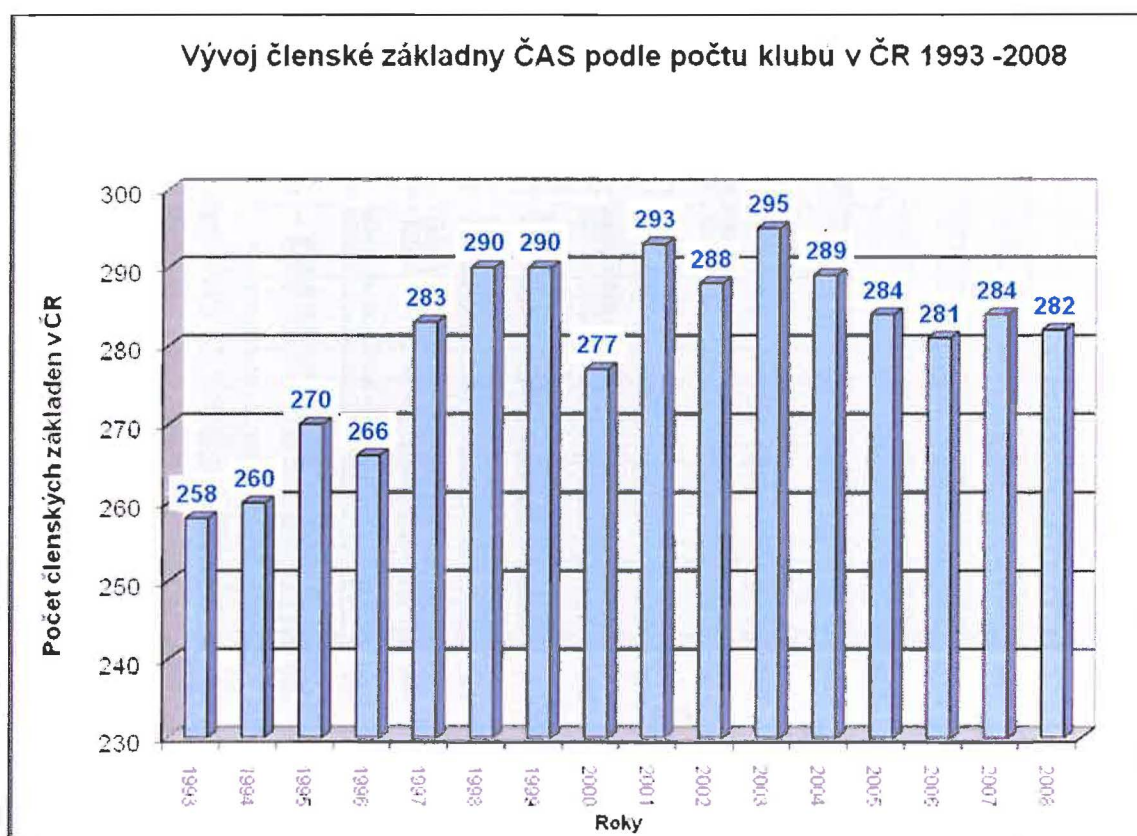
1. Určení výzkumné otázky.
2. Určení formy zpracování dostupného materiálu, který vznikl kontrolovaným způsobem:
 - a) základních evidenčních formulářů ČASu,
 - b) atletických ročenek za období 1993-2007,
 - c) podklady řídících pracovníků, kterými byly vyhodnoceny soutěže družstev žen po 3. kole.
3. Zpracování všech dostupných údajů.
4. Analýza nashromážděných dat z hlediska jejich hodnověrnosti.
5. Interpretace dat a konzultace s Dr. Viktorem Trkalem.

4. Výsledková část a diskuze

4.1. Členská základna

4.1.1 Vývoj členské základny ČAS podle počtu klubů v ČR 1993 -2008

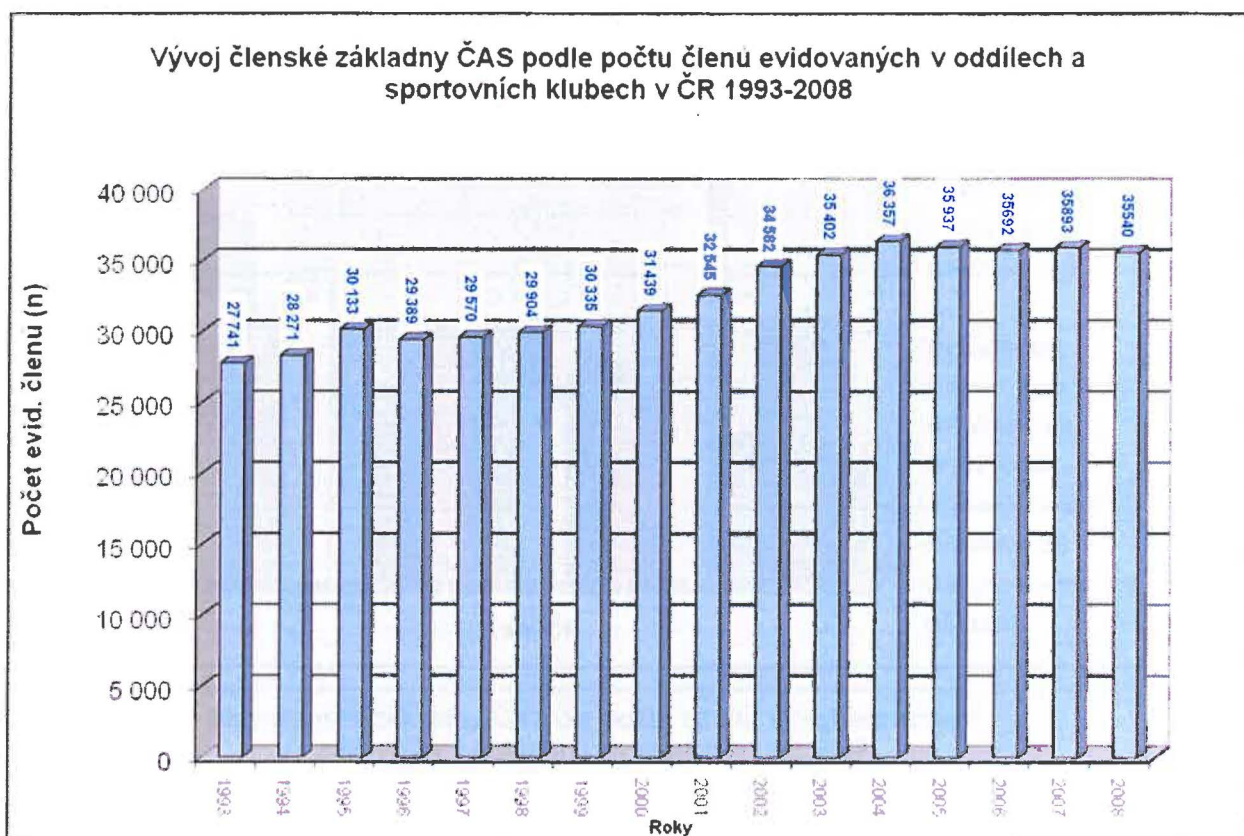
Graf 1

Krátký komentář: Graf 1 nám zachycuje vývoj členské základny za období 1993 až 2008. Můžeme zde vidět, že zpočátku po roce 1993, kdy došlo k rozdělení našeho státu k nárůstu počtu klubů až do nejvyšší hodnoty v roce 2003, kdy počet dosáhl 295. Do tohoto roku byl jedinou výjimkou rok 2000, kdy došlo k propadu o řádově desítky. Od roku 2003 můžeme sledovat mírný pokles avšak bez významných rozdílů.

4.1.2 Vývoj členské základny ČAS podle počtu členů evidovaných v oddílech a sportovních klubech v ČR 1993-2008

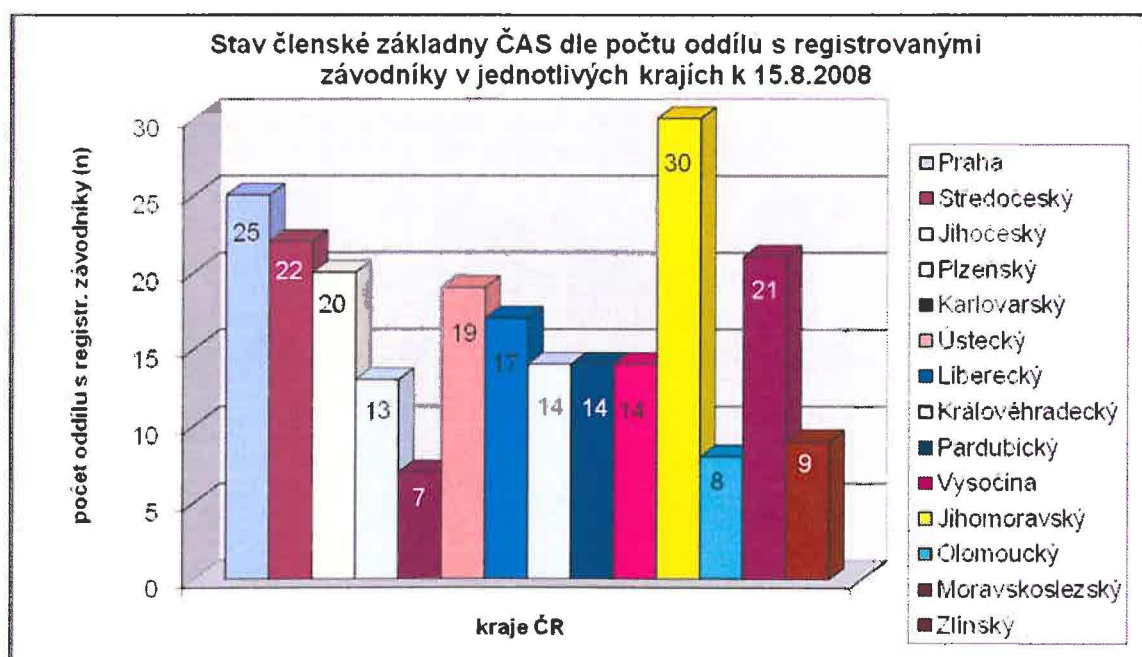
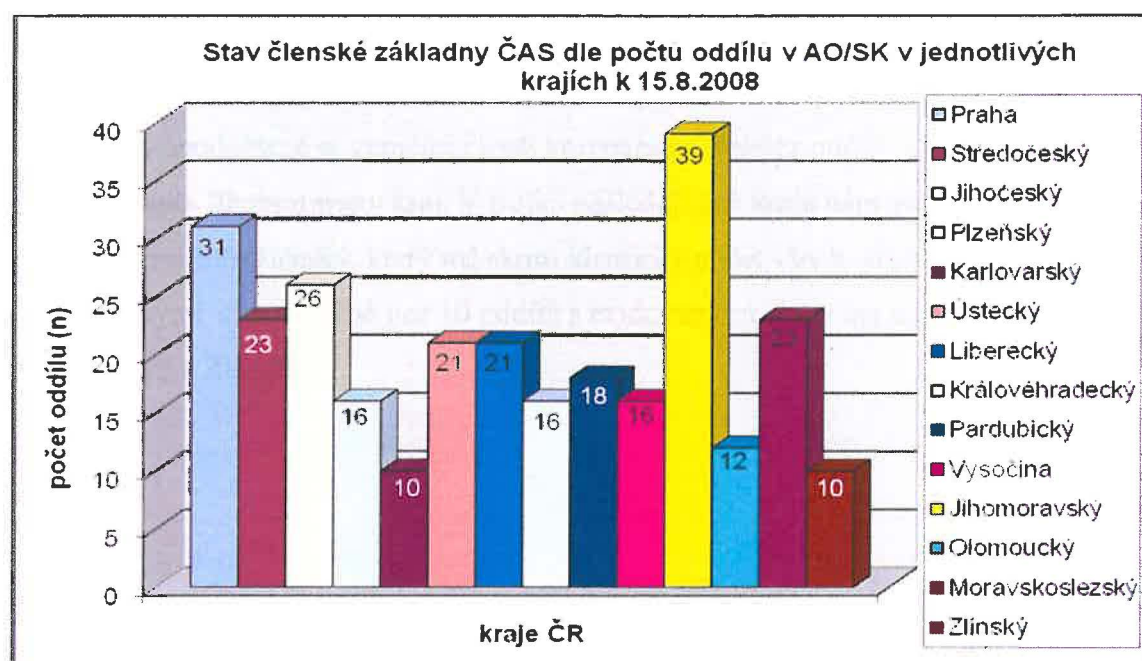
Graf 2

Krátký komentář : v grafu 2 můžeme sledovat vývoj počtu evidovaných členů v oddílech a sportovních klubech za období 1993-2008. Na rozdíl od vývoje počtu členských základen, kdy nárůst nebyl pravidelný a s určitými početními výkyvy (1996, 2000), narůstal v tomto období naopak počet evidovaných členů kontinuálně a rovnoměrně. Nárůst členů ani nikterak neovlivnilo snížení počtů členských základen ve výše zmíněných letech. Největší a maximální nárůst nastal v roce 2004, kdy počet evidovaných členů překročil hranici 36.000.

4.1.2 Stav členské základny ČAS dle počtů oddílů a počtu členů v AO/SK v jednotlivých krajích k 15.2.2008

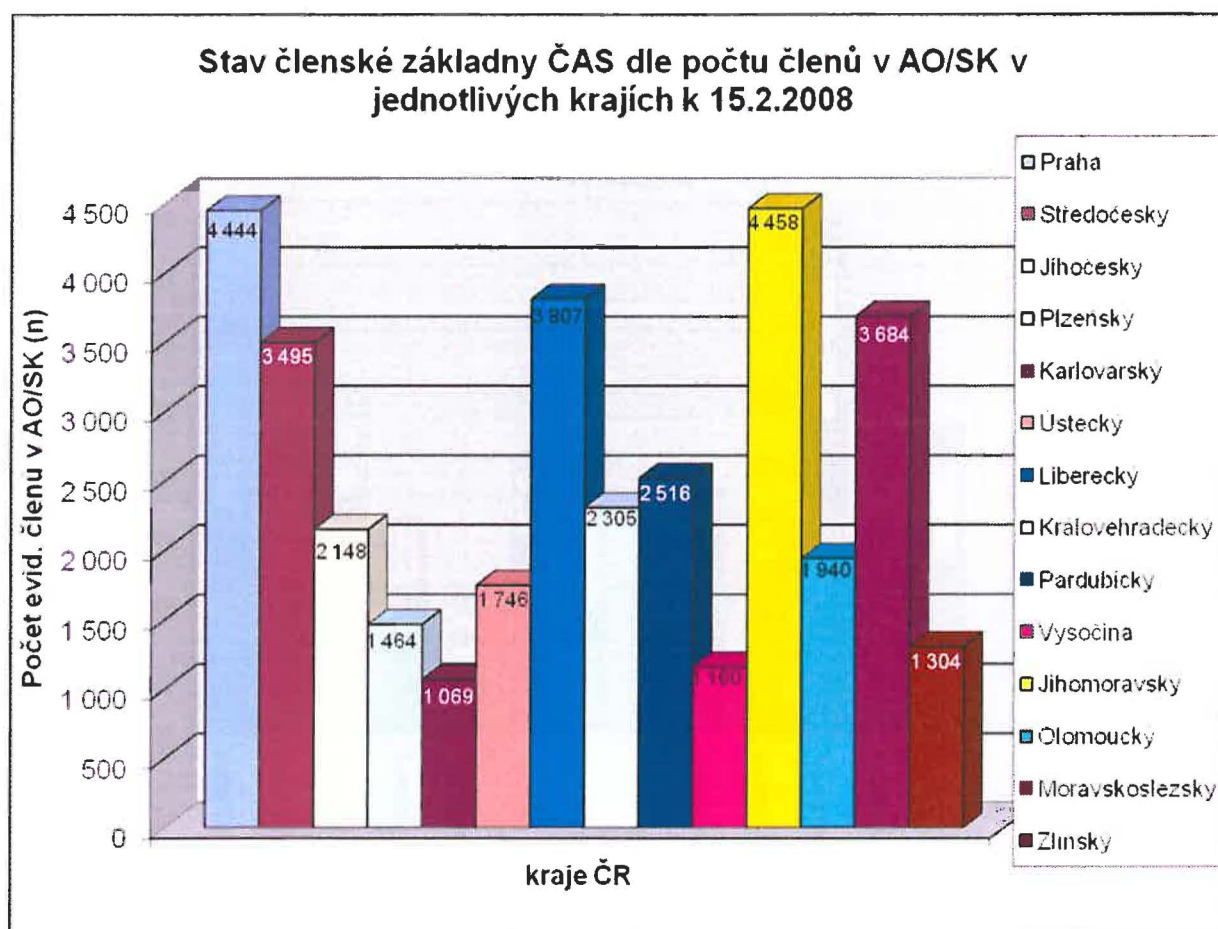
Graf 3, Graf 4

Krátké komentáře : Graf 3 popisuje stav členské základny ČAS dle počtu oddílů a AO/SK v jednotlivých krajích. Na první pohled je patrný primát Jihomoravského kraje s počtem přes 35 oddílů. Dalšími regiony v pořadí jsou Praha, Jihočeský kraj a kraj Moravskoslezský. I když v posledních dvou případech se jedná o rozdíl řádově desítek. V ostatních krajích počty oscilují mezi počty 15-20. S počtem 10 uzavírají skupinu Karlovarský a Zlínský kraj.

Graf 4 nám zachycuje počet oddílů s registrovanými závodníky. Grafy byly záměrně ponechány neodděleně se záměrem lepší komparace. Nejvíce oddílů s evidovanými členy má opět Jihomoravský kraj. V trojici následujících krajů nám ale Jihočeský kraj vystřídal kraj Středočeský, který má skoro identický počet všech oddílů jako oddílů s evidovanými členy. Méně než 10 oddílů s evidovanými členy má kraj Olomoucký, Karlovarský a Zlínský.

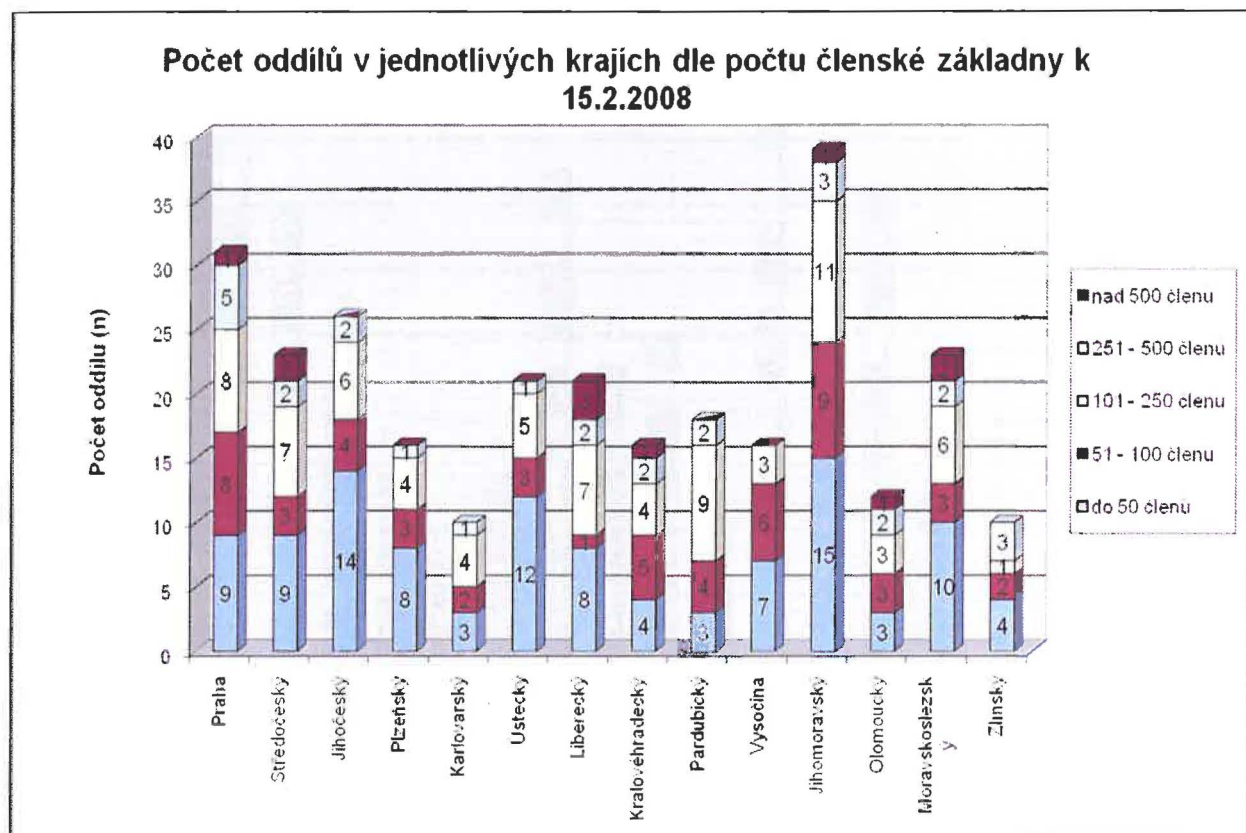
Graf 5

Krátký komentář: v grafu 5 můžeme sledovat stav členské základny dle počtu evidovaných členů v atletických oddílech a sportovních klubech v jednotlivých krajích ČR. Nejvyšší hodnoty kolem 4500 členů dosahuje hlavní město Praha a podobně jako v předcházejících grafech Jihomoravský kraj. Přes hodnotu 3500 členů se dle očekávání dostal Moravskoslezský kraj i kraj Liberecký, který v počtu oddílů patřil spíše do průměru mezi kraji. Kolem 1000 členů je evidováno v kraji Karlovarském, Zlínském a na Vysočině. Jihočeský kraj, který v počtu oddílů patřil do skupiny s velkým počtem oddílů, patří v počtu členů spíše k průměru.

4.1.3 Počet oddílů v jednotlivých krajích dle počtu členské základny k 15.2.2008

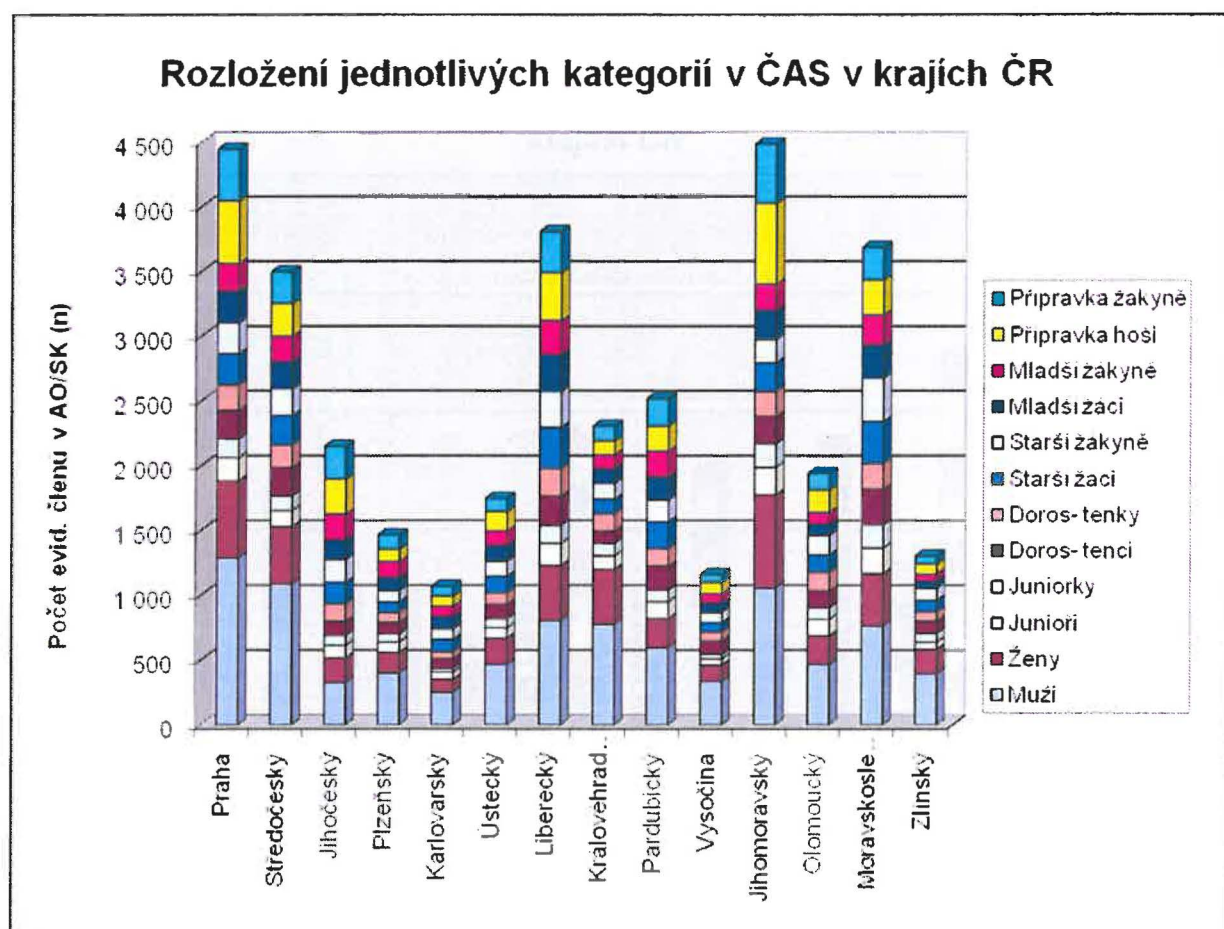
Graf 6

Krátký komentář: Graf 6 nám zachycuje počet oddílů v jednotlivých krajích ČR podle počtu členské základny, resp. rozdělení členských základen dle velikosti jejich oddílů v závislosti na počtu členů. Členské základny nad 500 členů se vyskytují v sedmi krajích, kde Liberecký kraj dominuje s počtem tří oddílů. Vzhledem k tomu, že patřil mezi trojici s nejvyšším počtem evidovaných členů, zdá se to pochopitelné. Praha a Jihomoravský kraj, se všemi svými počty oddílů nad 100 členů opět převyšuje kraje ostatní. Obecně nejmenší výskyt oddílů je s počty členů v rozmezí 251-500 členů.

4.1.4 Rozložení jednotlivých kategorií v ČAS v krajích ČR

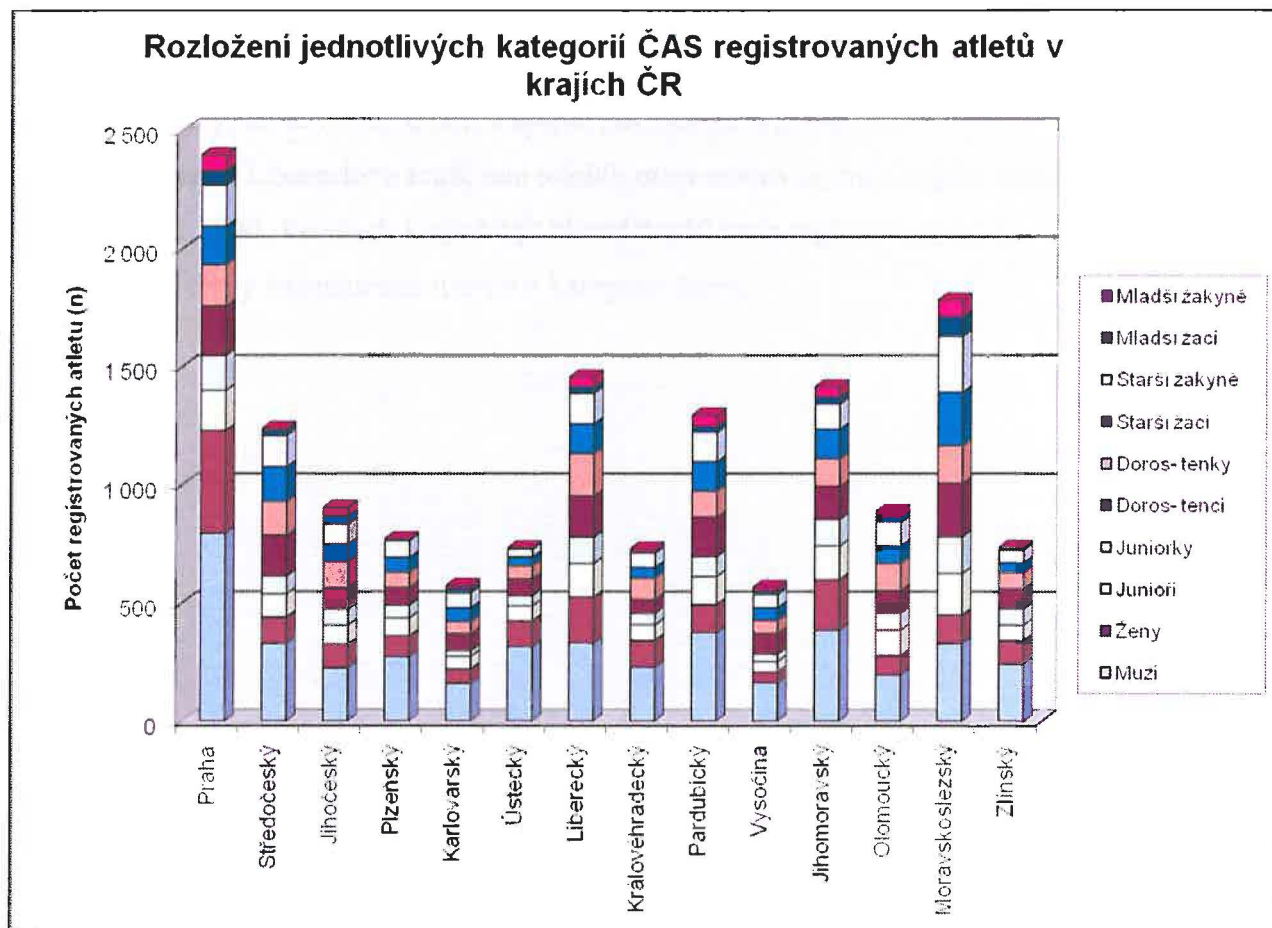
Graf 7

Krátký komentář: v grafu 7 je patrné rozložení členské základny podle jednotlivých kategorií ČASu v krajích ČR. Je zřejmé, že v každém kraji, dle možností počtu členských základen hraje důležitou roli přípravka pro dívky a chlapce. Velké procento z celkového počtu zaujímá hlavně v Praze, Libereckém, Jihomoravském a Jihočeském kraji. Dalším důležitým ukazatelem je zastoupení kategorie ženy a muži, kde ve všech krajích i s malou členskou základnou obě kategorie dominují nad ostatními. Ostatní kategorie jsou u všech krajů rovnoměrně zastoupené opět vzhledem k celkovému počtu členské základny. Menší počet zástupců těchto kategorií, je dán i kratším věkovým vymezením pro kategorii (tj. 2 roky.)

4.1.5. Rozložení jednotlivých kategorií ČAS registrovaných atletů v krajích ČR

Graf 8

Krátký komentář : Graf 8 nám znázorňuje rozložení jednotlivých kategorií ČASu registrovaných atletů v krajích ČR. Ve většině krajů početně opět vede kategorie žen a mužů, s tím, že mužská kategorie početně převyšuje ženskou kategorii, a to ve všech krajích. Obecně kategorie juniorů a juniorek (což je období, kdy si sportovec určuje své priority a často sportu na závodní úrovni zanechává) zaznamenala mírný pokles oproti dorostenecké kategorii. Kraje jakou jsou Praha, kraj Liberecký, Jihomoravský, Pardubický a Moravskoslezský mají jak početnou základnu dospělých kategorií, tak dbají i na přípravu kategorie žactva. Největší základnu mladých žákovských talentů se

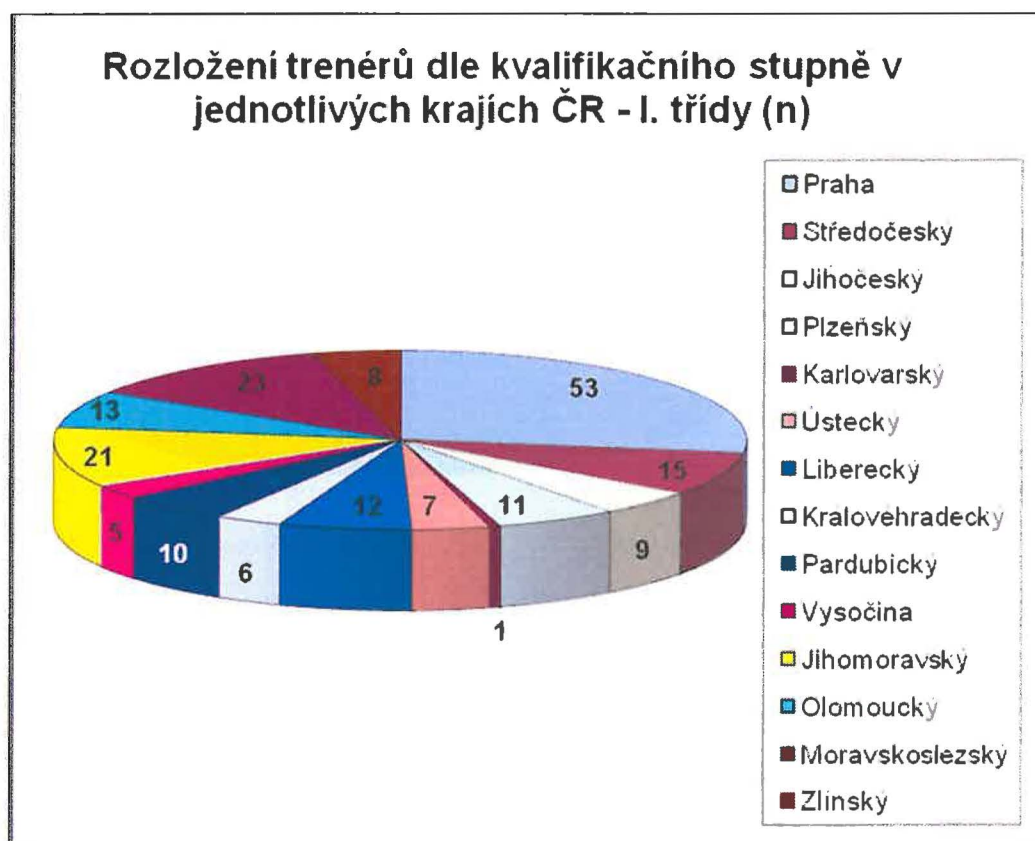
může pochlubit Moravskoslezský kraj, kde počet za chlapce i dívky převyšuje 550 členů.

Souhrnný komentář Graf 7 a Graf 8: ve srovnání krajů v počtu evidovaných a registrovaných atletů jsou značné rozdíly. Praha proporcionálně odpovídá i v rozložení kategorií mezi registrovanými atlety a rekreačními sportovci, rozdíl mezi evidovanými a registrovanými je kolem 2000 členů. Zajímavým zjištěním je nepoměr v Jihomoravském a Libereckém kraji, kde rozdíly mezi evidovanými a registrovanými atlety tvoří až 3000. Ve všech krajích byl hlavní rozdíl mezi registrovanými a evidovanými členy zaznamenán hlavně v kategorii žactva.

4.1.6 Rozložení trenérů a rozhodčích dle kvalifikačního stupně v jednotlivých krajích ČR

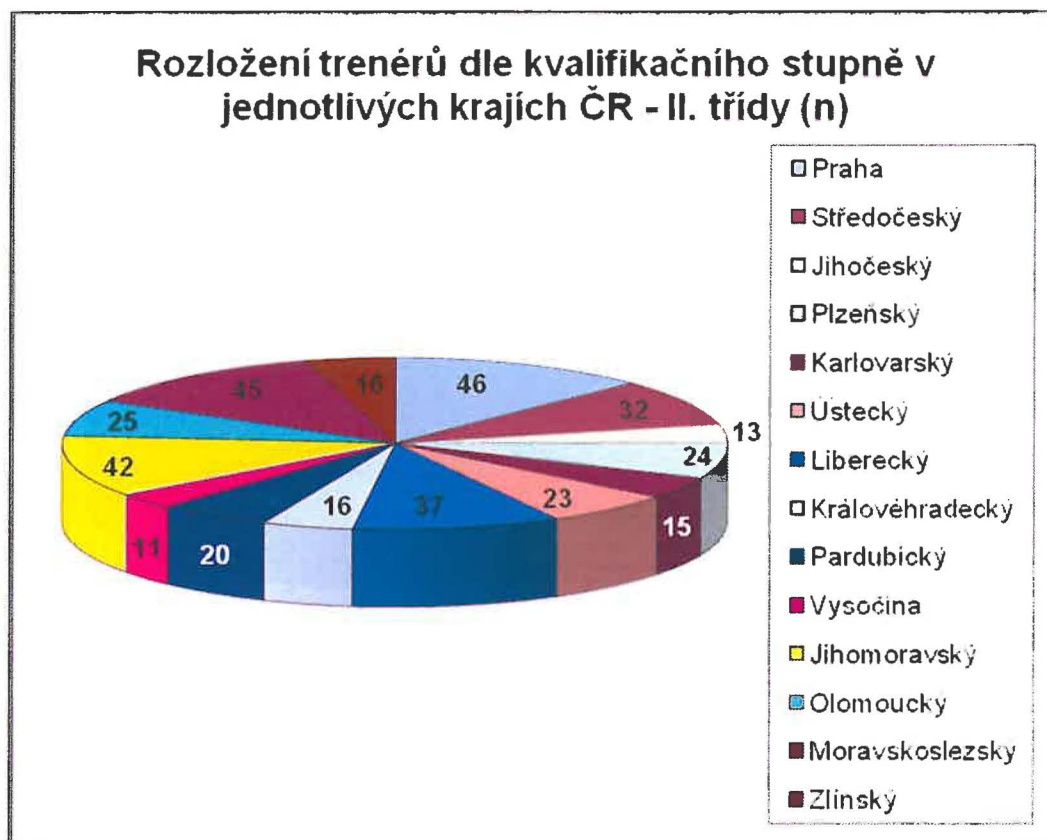
4.1.6.1 Rozložení trenérů dle kvalifikačního stupně v jednotlivých krajích ČR

Graf 9

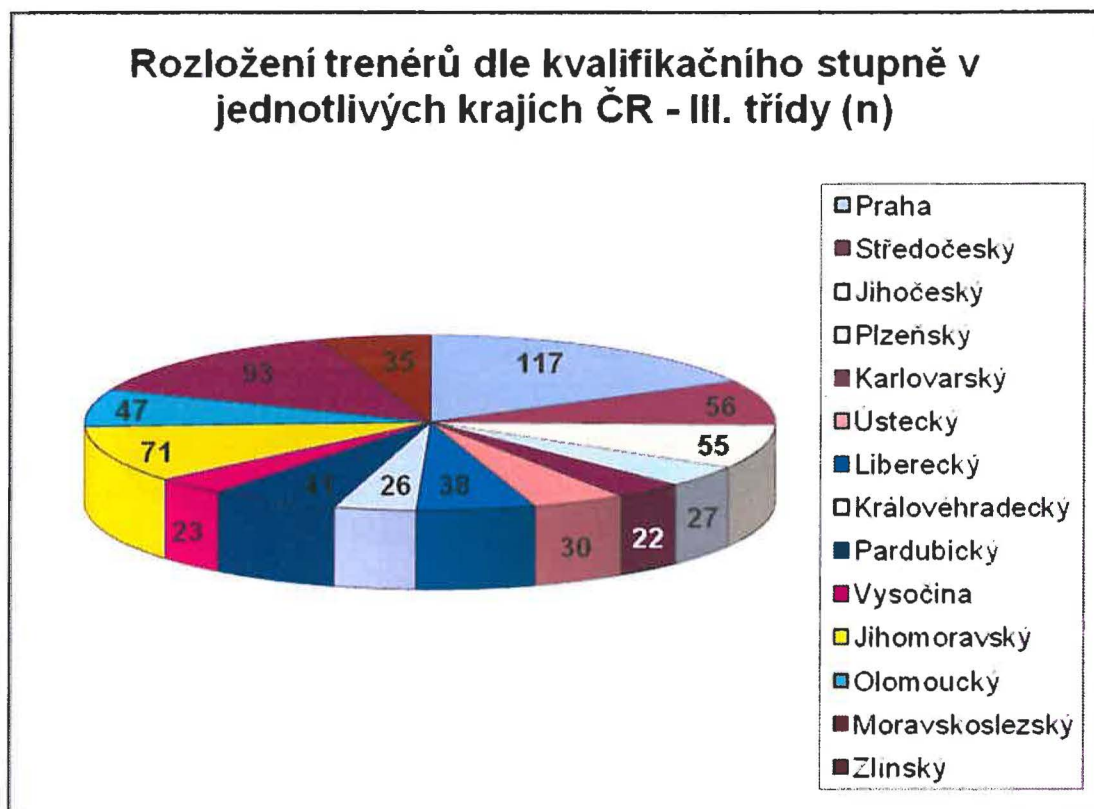
Krátký komentář : Graf 9 nám zachycuje rozložení trenérů I. třídy v jednotlivých krajích ČR. Nejvíce trenérů I. třídy má Praha a to celkem 53. S počtem 23 a 21 zaujímá další pozici Moravskoslezský kraj a kraj Jihomoravský. V ostatních krajích jsou trenéři I. třídy zastoupeni v rozmezí 10-15 trenérů na kraj. Zejména v Praze, Jihomoravském kraji a Moravskoslezském kraji počet trenérů odpovídá počtu registrovaných atletů.

Graf 10

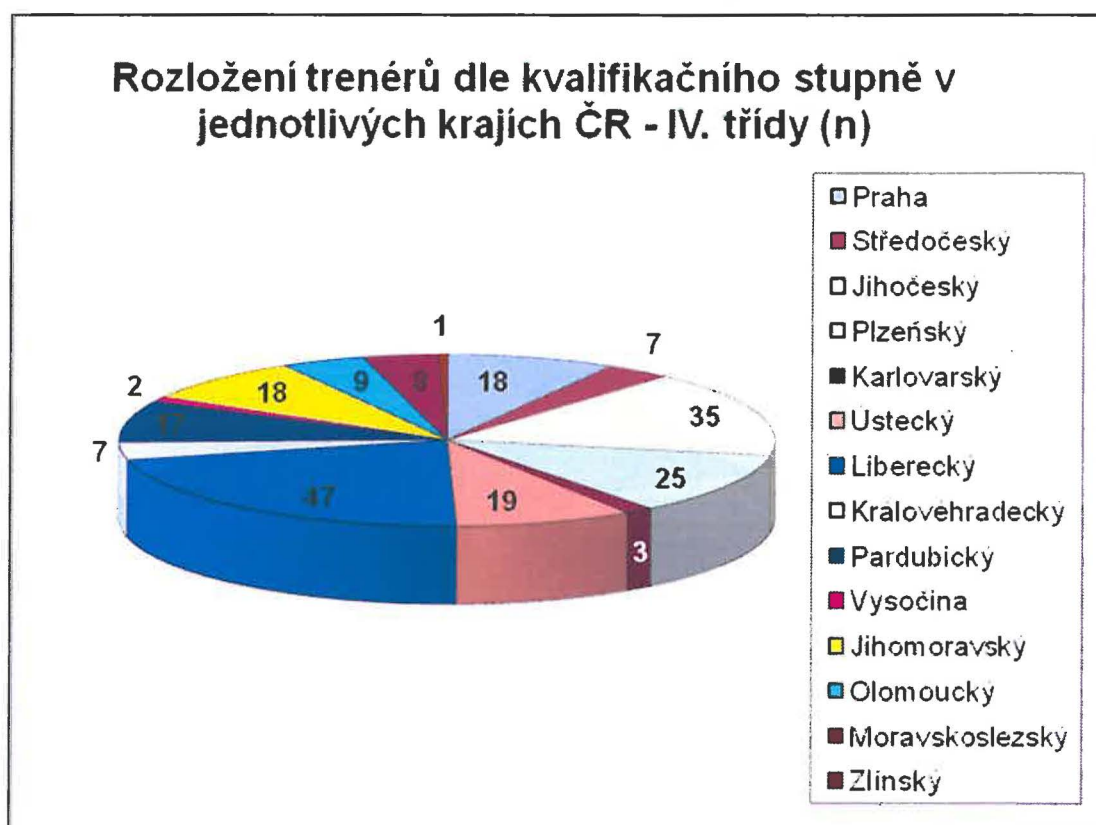
Krátký komentář : z grafu 10 nám je patrné rozložení trenérů II. třídy v jednotlivých krajích ČR. Počet trenérů II. třídy je celkové větší než trenérů I. třídy. Ale i u II. trenérské třídy stále dominuje Praha s nejvyšším počtem 46 trenérů, následován krajem Moravskoslezským s počtem 45, Jihomoravským (n=42) a nově i Libereckým krajem (n=37). Počet trenérů II. třídy je rovnoměrně rozložen dle počtu registrovaných atletů.

Graf 11

Krátký komentář : Graf 11 vyjadřuje rozložení trenérů III. třídy v jednotlivých krajích ČR. Se snižujícím se kvalifikačním stupněm stoupají čísla počtu v jednotlivých krajích. Dochází v podstatě k rovnoměrnému početnímu nárůstu jako u předchozích kvalifikačních stupňů, kde stále v popředí dominují kraje s vrcholovými atletickými centry, kraje s vysokými sportovními školami, které umožňují získání jednoho z kvalifikačních stupňů.

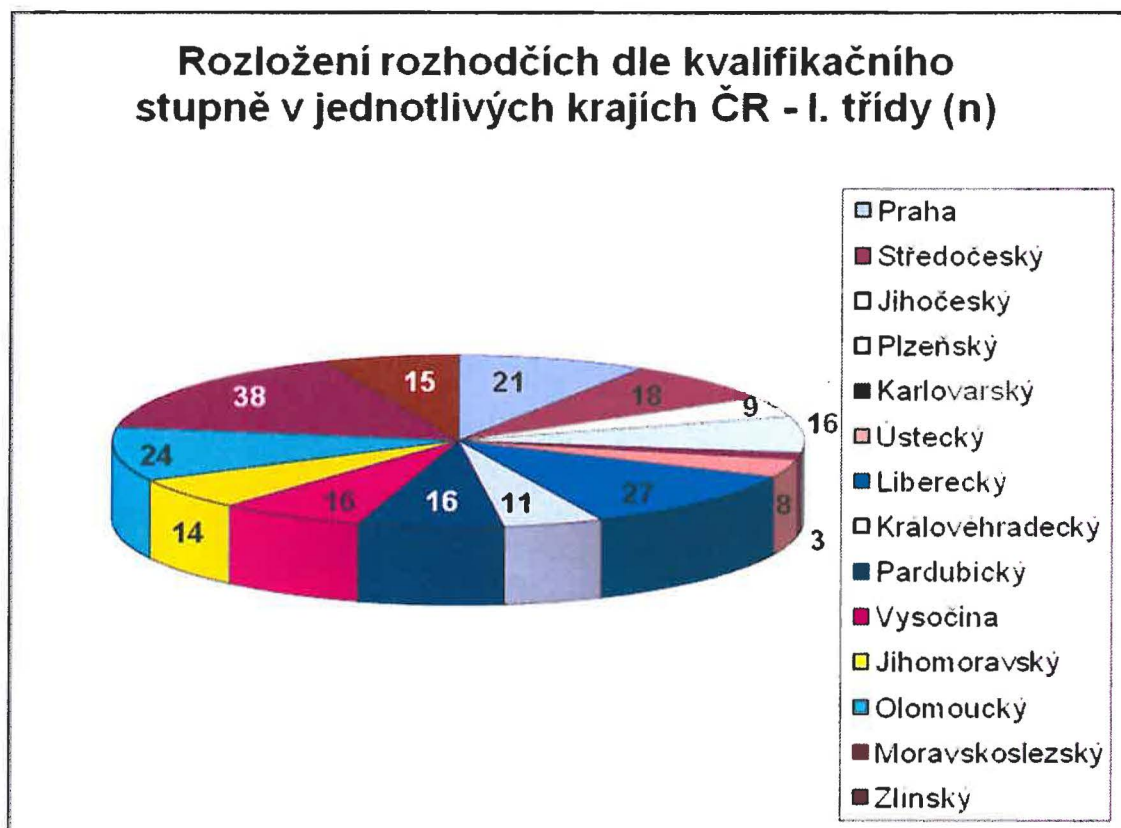
Graf 12

Krátký komentář : Graf 12 nám zaznamenává rozložení trenérů IV. třídy v jednotlivých krajích ČR. Na rozdíl od vyšších kvalifikačních stupňů, je nejvíce trenérů IV. třídy v Libereckém kraji a Jihočeském kraji. Nejméně trenérů IV. třídy je dle očekávání i počtu evidovaných členů v kraji Zlínském a na Vysočině.

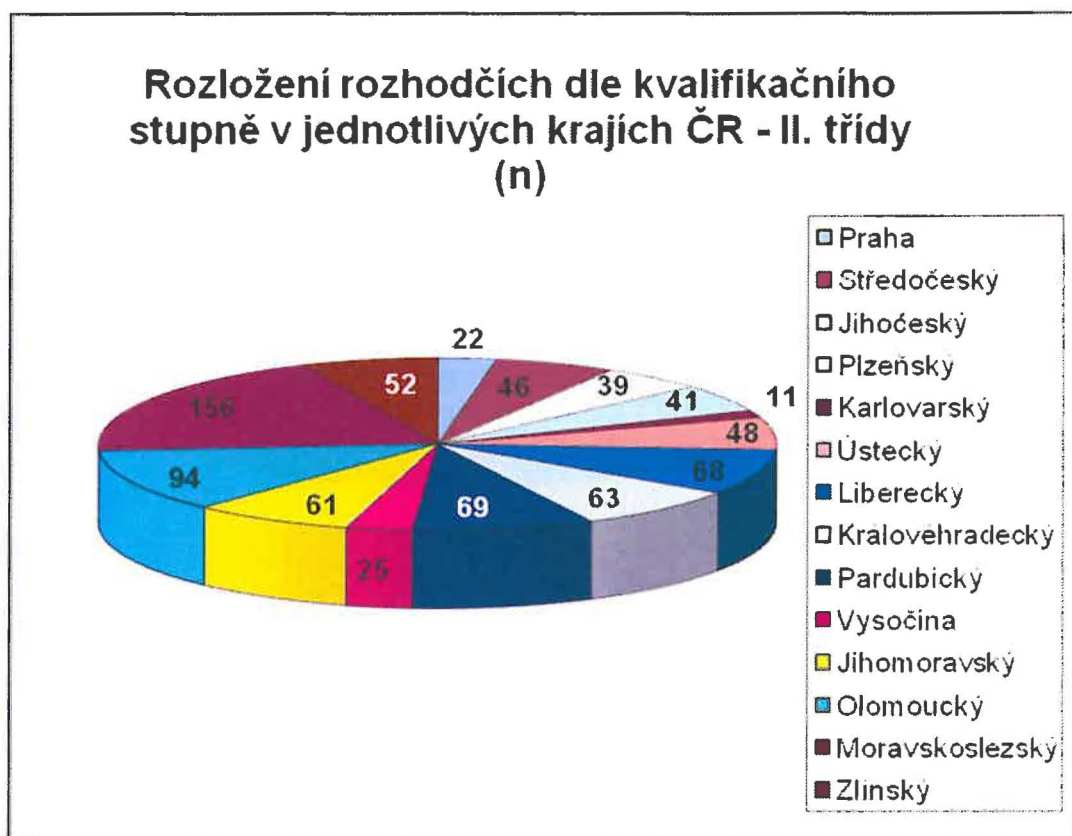
4.1.6.2 Rozložení rozhodčích podle kvalifikačních stupňů v jednotlivých krajích ČR

Graf 13

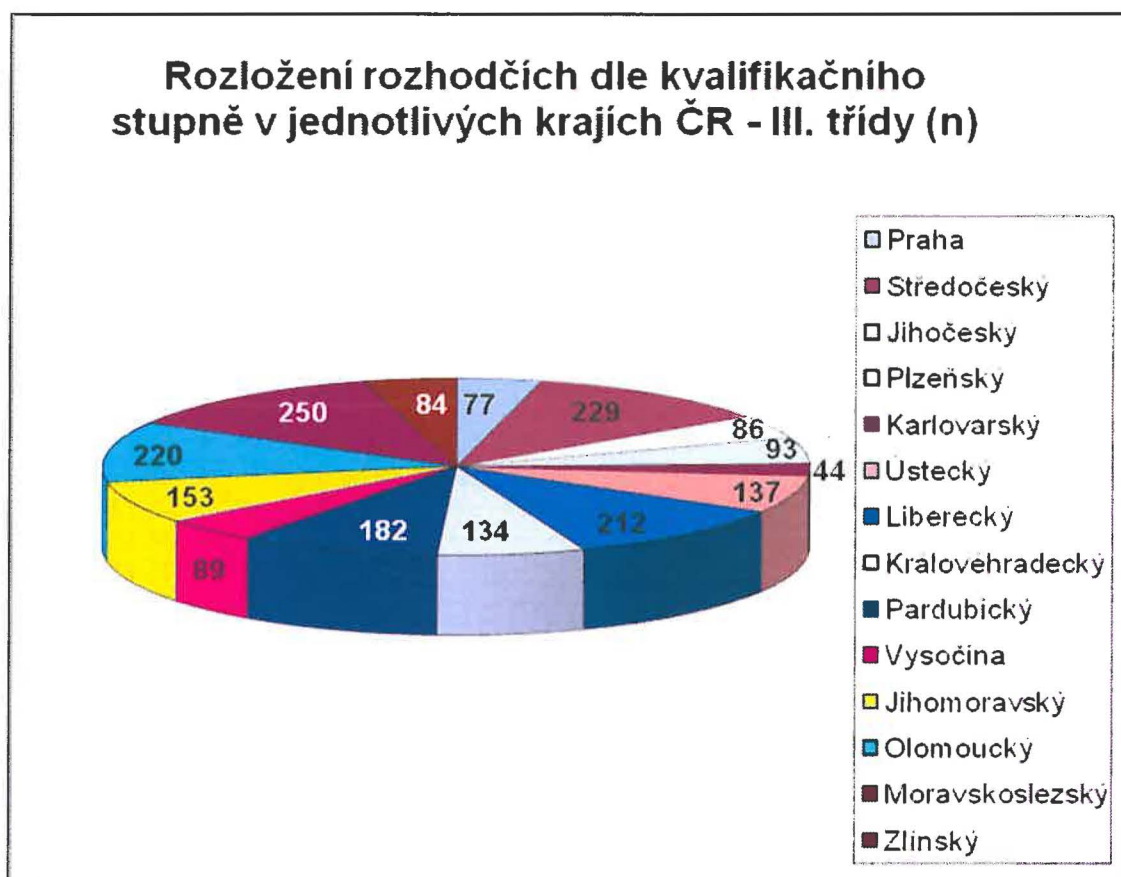
Krátký komentář : v grafu 13 sledujeme rozložení rozhodčích I. třídy v jednotlivých krajích ČR. Nejvíce rozhodčích I. třídy je s počtem $n=38$ v Moravskoslezském kraji, kde se tento počet dal očekávat kvůli světově významnému atletickému mítinku (Zlatá tretra) a pořádáním MS do 17-ti let v Ostravě v letošním roce. Důležité místo samozřejmě zaujímá Liberecký kraj a Praha, jako důležitá dějiště pro konání mezinárodních atletických závodů (Memoriál Ludvíka Daňka, Mladá Evropa, Memoriál Josefa Odložila, Praga Academica, Pražský maraton).

Graf 14

Krátký komentář: Graf 14 nám zachycuje rozložení rozhodčích II. třídy v jednotlivých krajích ČR. Rozložení počtu dle rozhodčích II. třídy významně odpovídá I. třídě, kde je II. třída brána jako příprava na vyšší kvalifikaci. Větší proporcionální nárůst můžeme sledovat u Prahy, kraje Olomouckého a Pardubického. Krajům dominuje s počtem 156 rozhodčích II. třídy kraj Moravskoslezský, tedy kraj spojený s tradicí atletického rozhodování a v současné době garantován předsedou komise rozhodčích ČASu Oskarem Opavským.

Graf 15

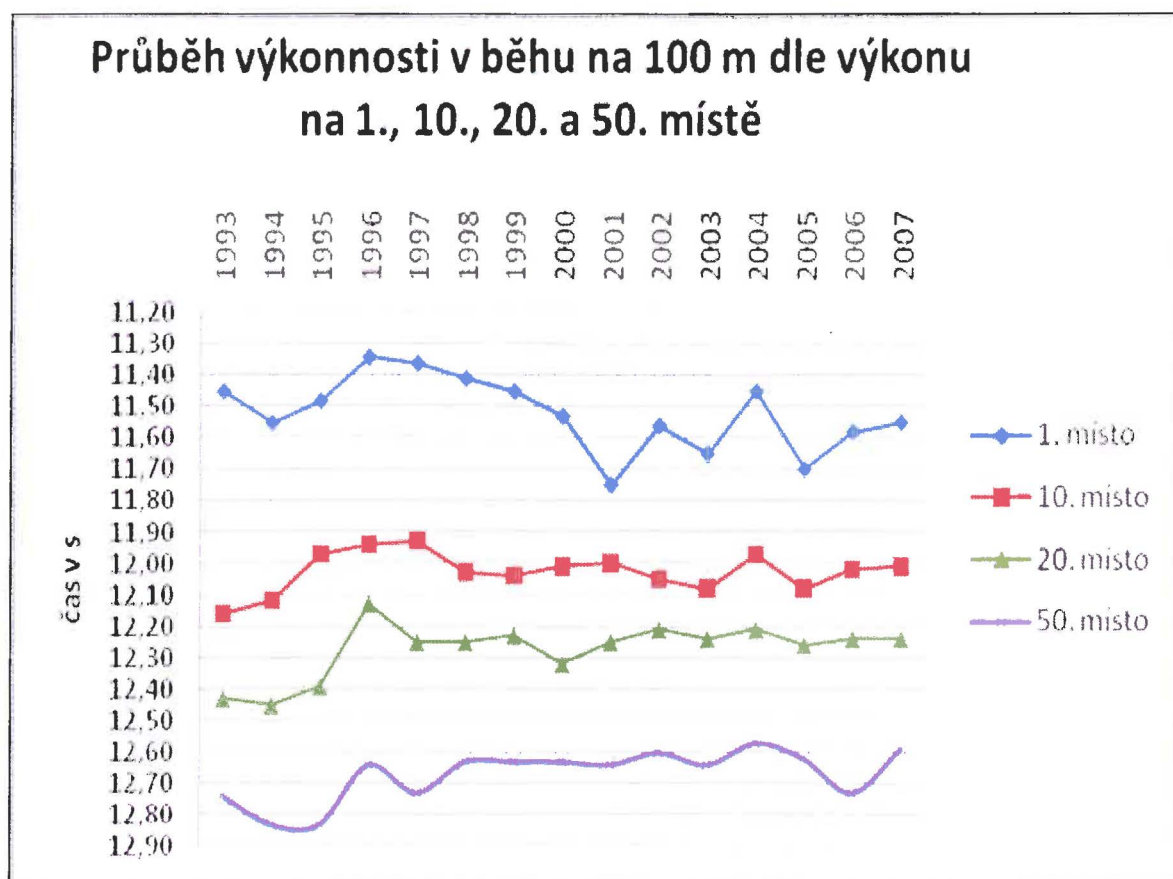

Krátký komentář: z grafu 15 je patrné rozložení rozhodčích III. třídy v jednotlivých krajích ČR. Stejně tak, jako u jednotlivých úrovní trenérů, tak i u rozhodčích rostou jejich počty ve všech krajích úměrně se snižující se kvalifikací. Podobně jako u trenérů hrají důležitou roli sportovní kluby, popřípadě vysoké školy se zaměřením na sport, sportovní gymnázia a celkové klima kraje pro sport jako takový.

4.2. Přehled výkonnosti ve vybraných disciplínách 1993 -2005 ženy

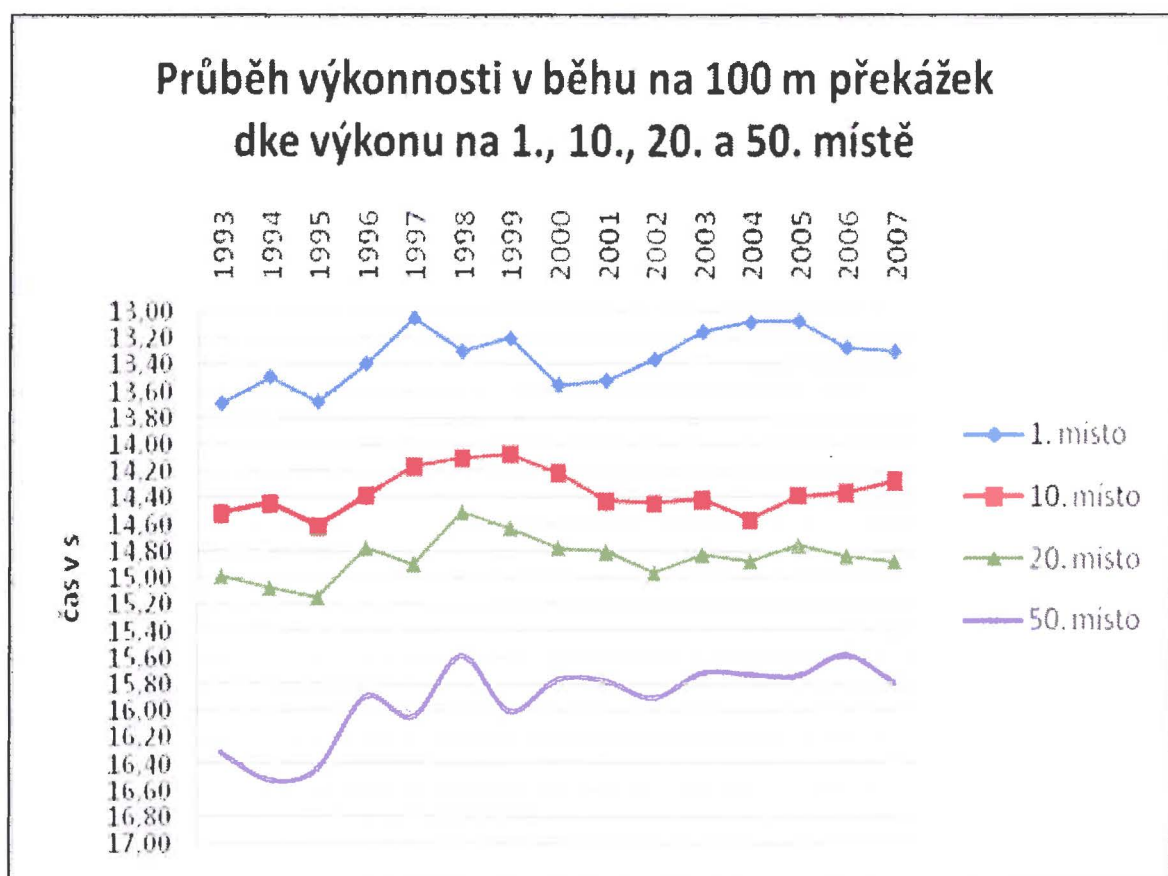
4.2.1. Sprinterské a běžecké disciplíny

Graf 16

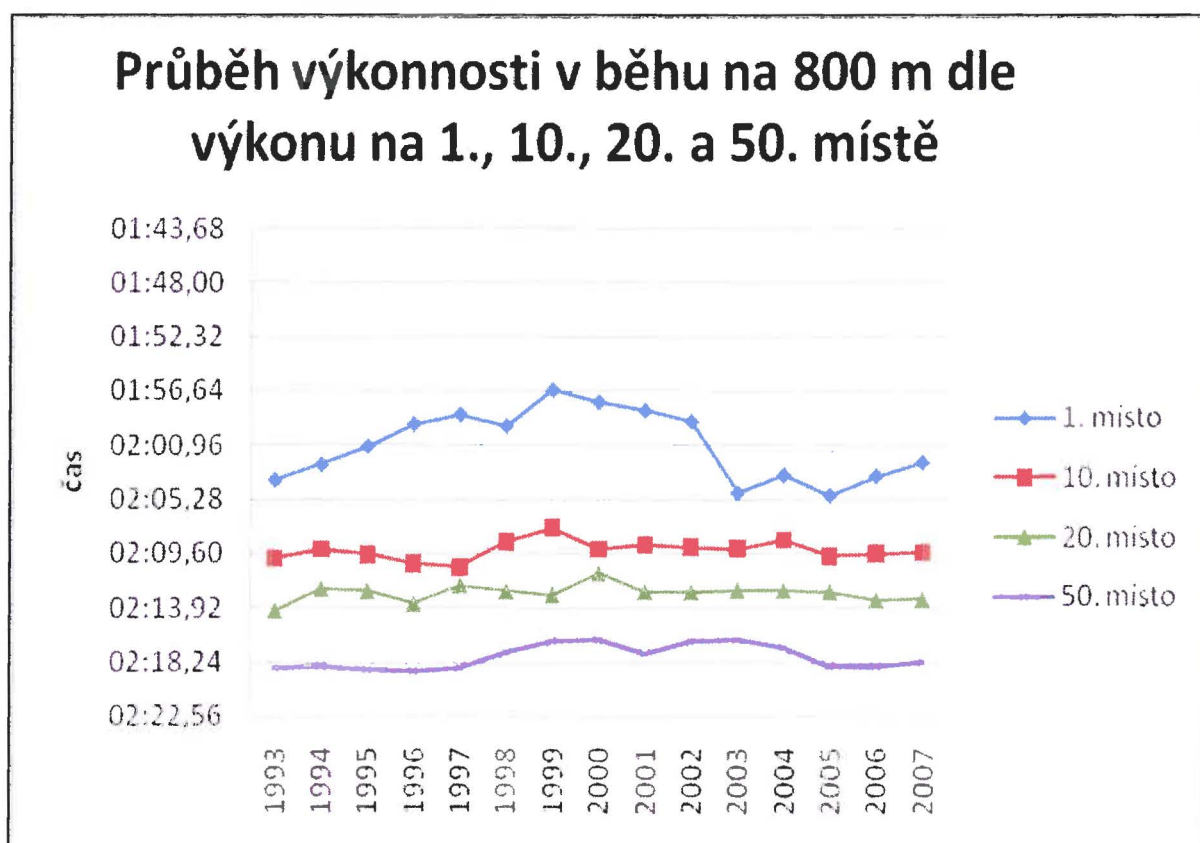
Krátký komentář: Graf 16 znázorňuje průběh výkonnosti v běhu na 100 m dle výkonu na 1., 10., 20. a 50. místě. Z grafu je patrné, že výkony na 1. místě jsou řádově výkonnostně vzdáleny od ostatních umístění. Výkony na 1.místě měly od roku 1996 až do velkého propadu v roce 2001 klesající tendenci. Od roku 2002 byly výkony velice kolísavé a nedosáhly ani maxima z roku 1996. Výkony na 10., 20. a 50. místě jsou až na mírný vzestup mezi lety 1994-1997 stagnující a kontinuální. Průběh křivek poukazuje na trvalou stagnaci výkonů ve sprinterských disciplínách v kategorii žen.

Graf 17

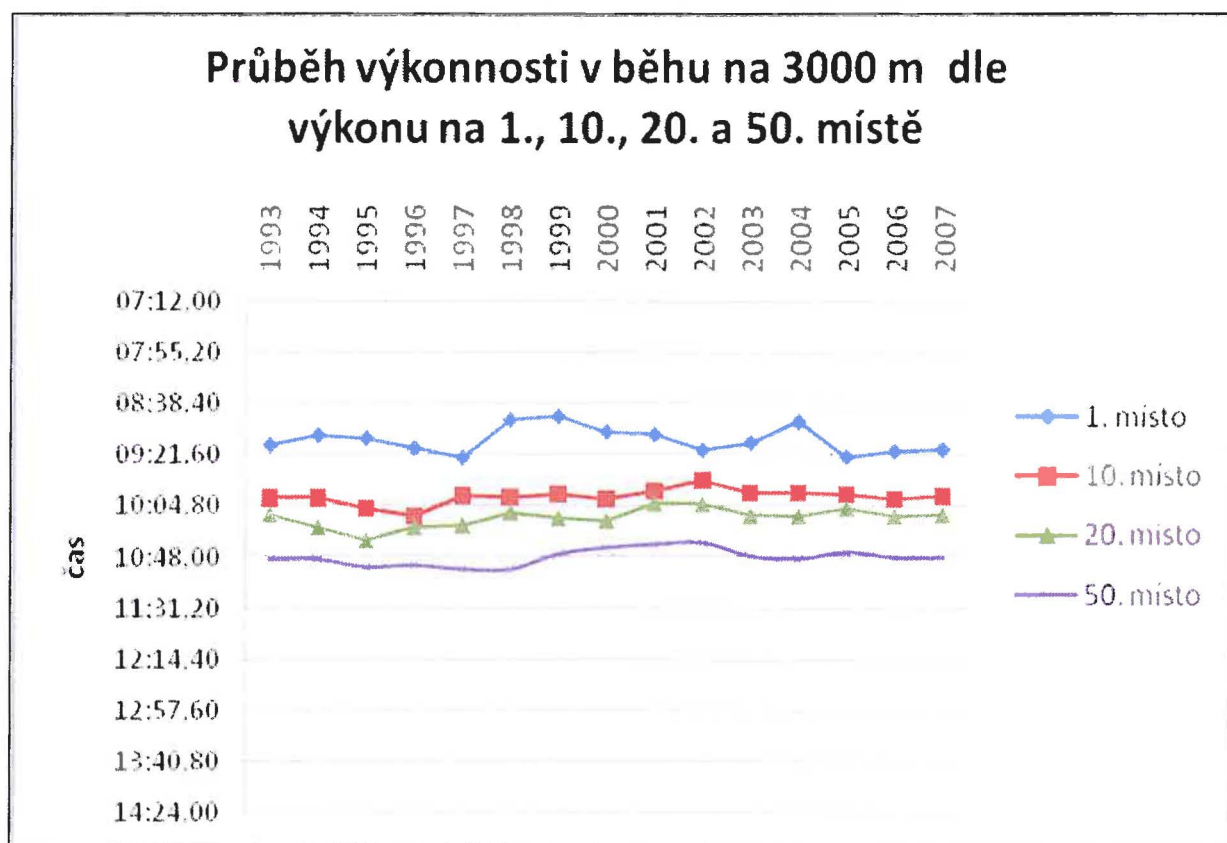
Krátký komentář: Graf 17 nám zachycuje průběh výkonnosti v běhu na 100 m překážek dle výkonu na 1., 10., 20. a 50. místě. Z grafu lze vyčíst, že výkony na 1. místě jsou řádově výkonnostně vzdáleny od ostatních umístění. Stejně tak i výkony na 50. místě jsou též řádově vzdáleny od výkonů na 10. a 20. místě. Můžu konstatovat, že v této disciplíně byl trend výkonů spíše stoupající až na období 2000-2001, kdy došlo nejen na 1. místě k propadu. Za vzestup křivky 1. místa se v roce 1997 zasloužila Iveta Rudová a v období 2003-2005 dominovaly Lucie Martincová-Škrobáková a Denisa Ščerbová. Průběh výkonnosti na 10. a 20. místě v období 2001-2007 je charakterizován spíše stagnací.

Graf 18

Krátký komentář: z grafu 18 lze vyčíst průběh výkonnosti v běhu na 800 m dle výkonů na 1., 10., 20. a 50. místě. Výkony na 10., 20. a 50. místě mají hodně podobný výkonnostní průběh. Ani dosažené časy mezi 10. a 20. místem nejsou příliš rozdílné. Všechny tyto křivky víceméně oscilují kolem podobného výkonu se stejným průběhem nepatrného zlepšení. Křivka 1. místa měla v období 1993-1997 pravidelnou vzrůstající tendenci až na výkonnostní výkyv v roce 1998 a následný rok 1999, kdy křivka dosáhla svého maxima s časem 1:56,56. Výkony na 1. místě byly spojovány se jmény Heleny Fuchsové a Ludmily Formanové. V období 2000-2002 měla výkonnost klesající tendenci, kdy v roce 2003 nastal výrazný propad zapříčiněný zraněním Ludmily Formanové. V dalším období křivka výkonnosti mírně stoupala, ale nedosáhla výkonů z let 1995-2002

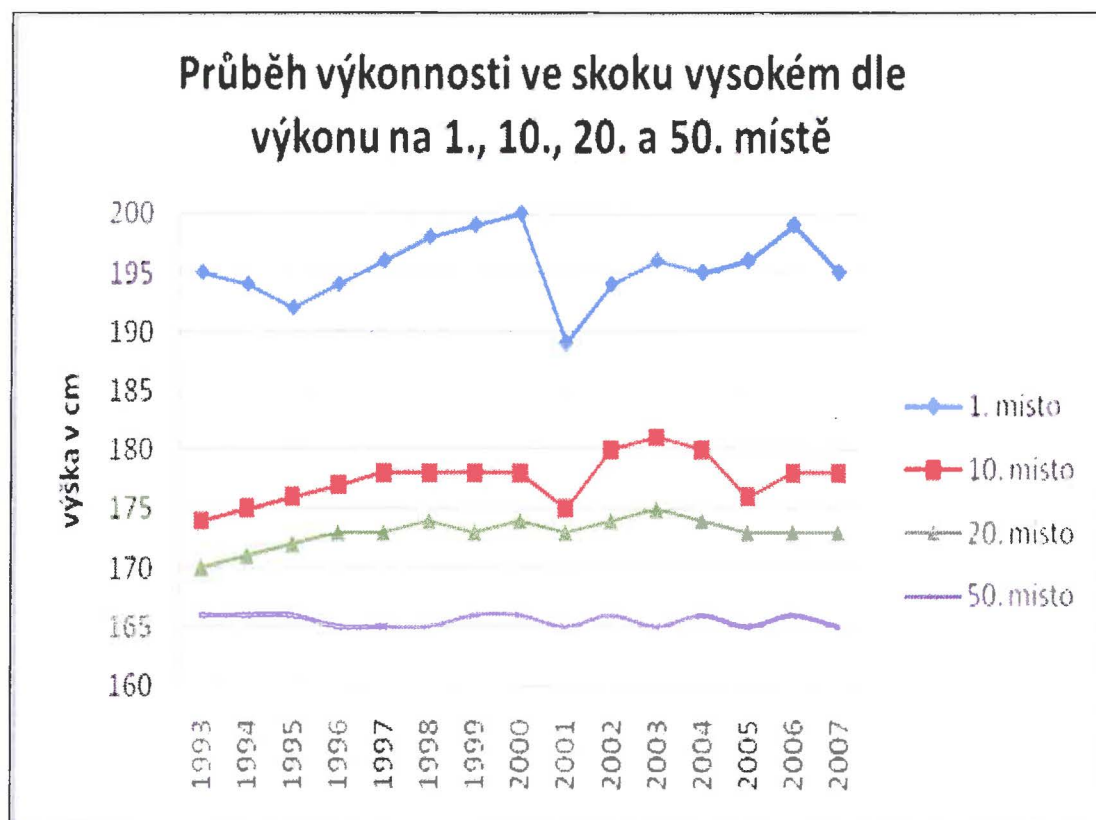
Graf 19

Krátký komentář: Graf 19 nám znázorňuje průběh výkonnosti v běhu na 3000 m dle výkonu na 1., 10., 20. a 50. místě. Průběh výkonnosti na 10. a 20. místě je až na rok 1996 téměř identický. Právě v roce 1996 výkonnost na 10. místě klesla a na 20. místě stoupla. Výkonnost na 1. místě měla v období 1993-1997 mírnou stoupající a poté mírnou klesající tendenci. Další průběh křivky vypovídá o permanentní mírné klesající tendenci či stagnaci výkonů až na rok 1998, 1999 a 2004, kdy bylo dosaženo nejlepších časů, a to pod 9 min.

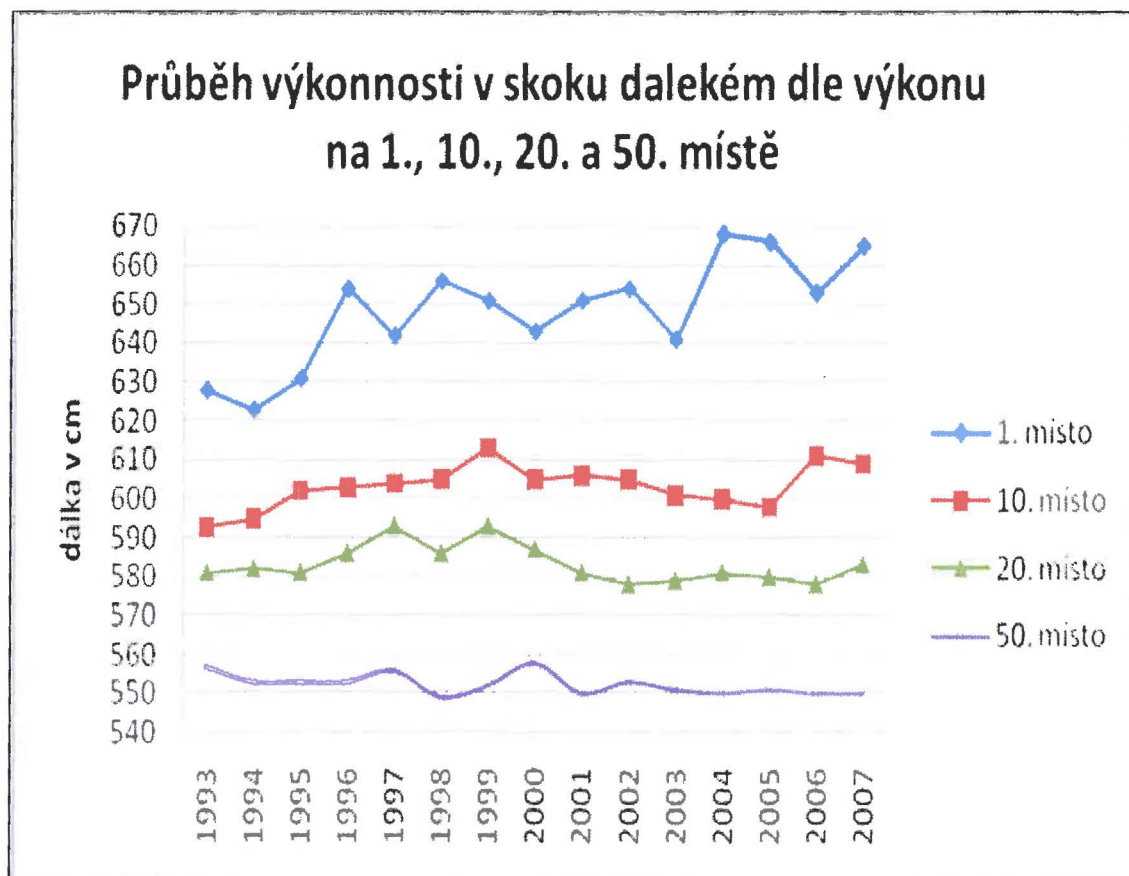
4.2.2. Skokanské a vrhačské disciplíny a víceboj

Graf 20

Krátký komentář: Graf 20 nám popisuje průběh výkonnosti ve skoku vysokém dle výkonu na 1., 10., 20. a 50. místě. Z grafu je opět patrné, že výkony na 1. místě jsou řádově výkonnostně vzdáleny od ostatních umístění mnohem výrazněji než u ostatních disciplín. Výkony na 50. místě jsou vzdáleny od výkonů na 10. a 20. místě v rozmezí 10-17 cm. Z grafu můžeme vyvodit, že výkony na 1. místě měly v období 1995 – 2000 pravidelnou stoupající tendenci, kdy v roce 2000 díky Zuzce Hlavoňové dosáhla křivka maxima výkonem 200 cm. Po jejím odchodu z atletiky nastal v roce 2001 velký propad a to i ve výkonech na 10. místě, které se do té doby společně s výkony na 20. místě vyvíjely s mírným, pravidelným stoupajícím trendem. V období 2002-2007 pokračoval znovu nárůst výkonnosti, kdy se v roce 2006 k vrcholu ve výkonech na 1. místě přiblížila trojice skokanek Iva Straková, Barbora Laláková, Romana Dubnová s maximálním výkonem 199 cm.

Graf 21

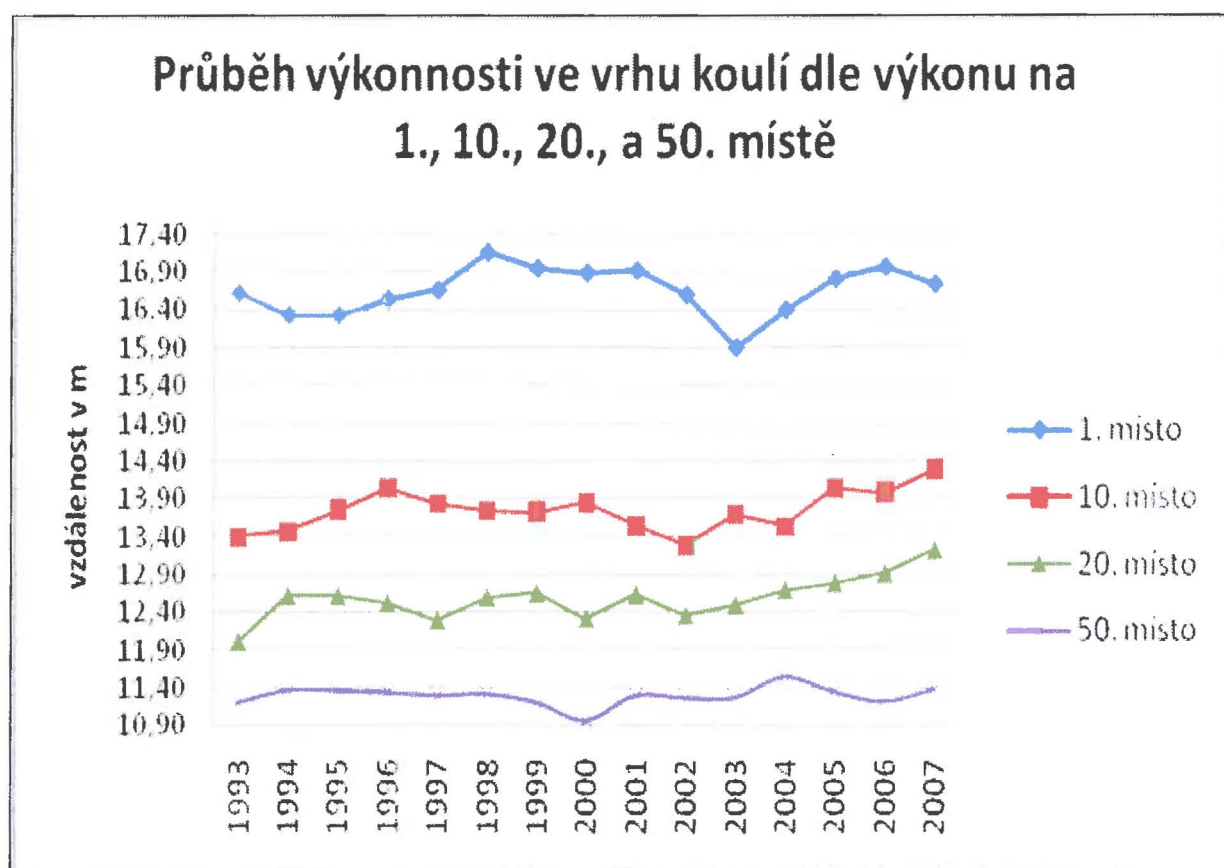
Krátký komentář: z grafu 21 můžeme vyčíst průběh výkonnosti ve skoku dalekém dle výkonu na 1., 10., 20. a 50. místě. Graf nám ukazuje, že výkony na 1. místě jsou řádově výkonnostně vzdáleny od ostatních umístění jako je tomu i u ostatních disciplín.

Výkony na 50. místě jsou vzdáleny od výkonů na 10. a 20. místě v rozmezí 20-50 cm.

V období 1994-2007 docházelo ke zlepšování výkonů s velkými skoro pravidelně se opakujícími výkonnostními propady (1997, 2000, 2003, 2006) maxima bylo dosaženo v období 2004-2004, a to díky výkonům Denisy Ščerbové s výkonem 668 cm.

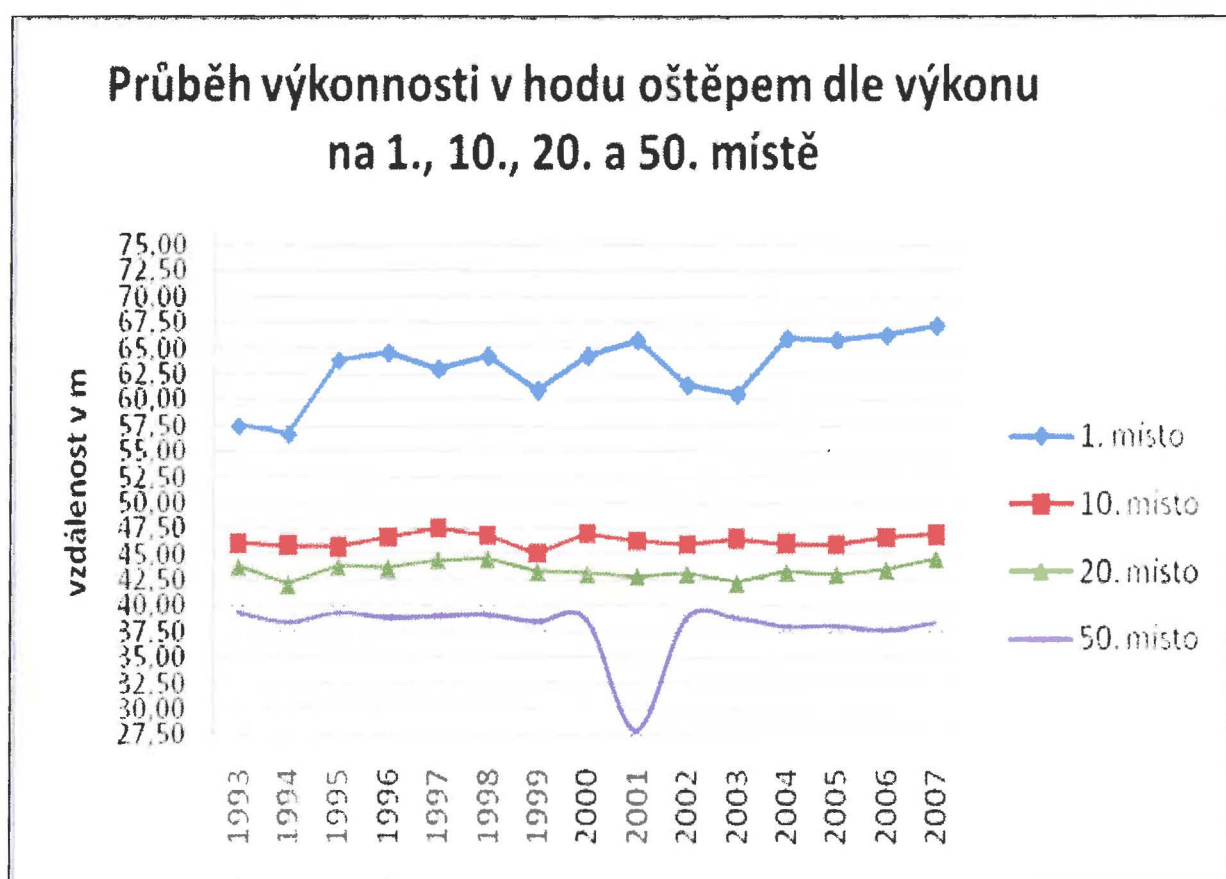
V období 1993-1999 byly výkony na 10. a 20. místě mírně stoupající tendenci.

Graf 22

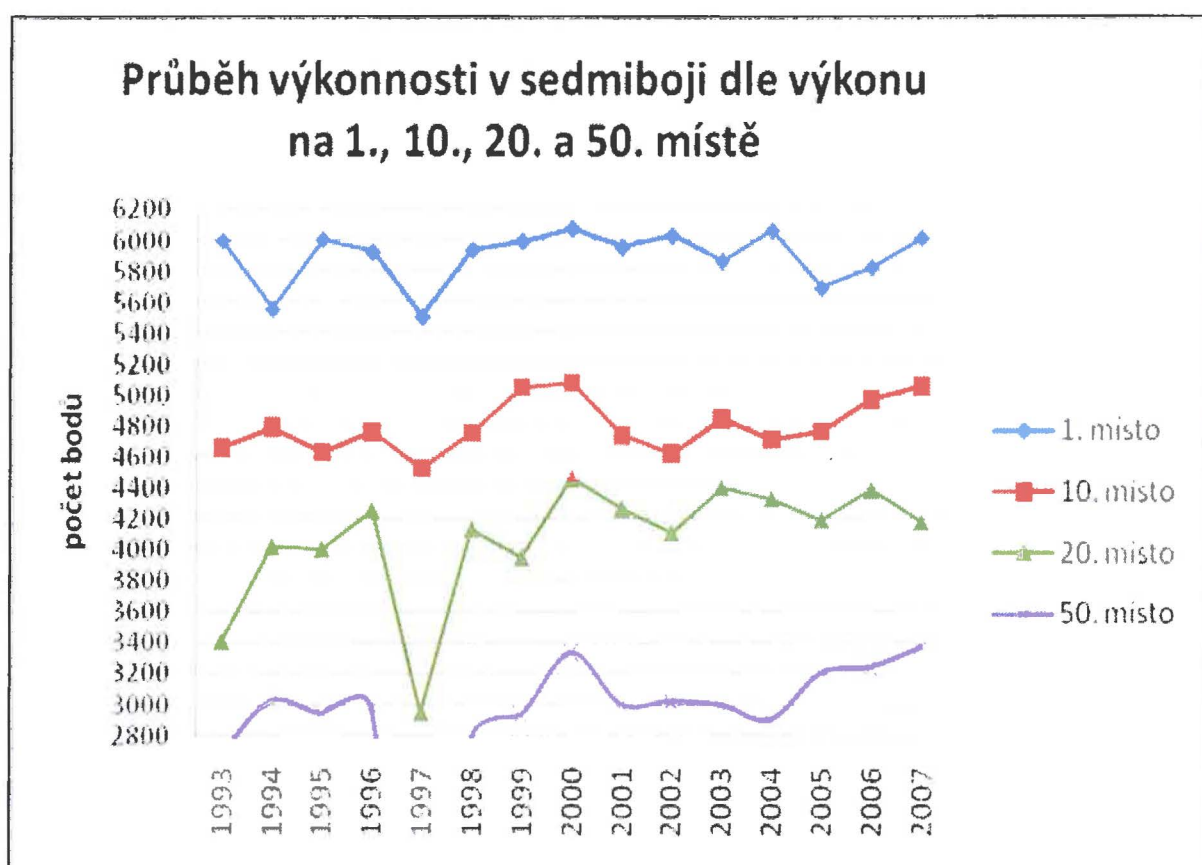
Krátký komentář: Graf 22 nám zachycuje průběh výkonnosti ve vrhu koulí dle výkonu na 1., 10., 20. a 50. místě. Graf ukazuje, že výkony na 1. místě jsou opět řádově výkonnostně vzdáleny od ostatních umístění, a to podstatně výrazněji než je tomu u ostatních disciplín. Sledování průběhu křivky výkonnosti 1. místa můžeme pozorovat dva důležité vrcholy. Rok 1998 kdy křivka dosáhla vrcholu výkonem 17,16 m a rok 2003, kdy došlo k citelnému propadu výkonnosti až na výkon 15,90 m. Až na tyto výkyvy je křivka pravidelná s mírnými nárůsty a poklesy. Křivky výkonnosti na 10., 20., a 50. místě měly v období 1993-2003 stálý průběh s žádnými velkými poklesy ani nárůsty. Od roku 2003 výkony na 10. a 20. místě začaly mít stoupající tendenci.

Graf 23

Krátký komentář: Graf 23 zobrazuje průběh výkonnosti v hodu oštěpem dle výkonu na 1., 10., 20. a 50. místě. Z grafu je opět patrné, že výkony na 1. místě jsou opět výkonnostně vzdáleny od ostatních tří umístění. Výkonnost na 1. místě v období 1995-2004 je plně pravidelných shodných výkonů, kde vrcholy křivky obstarala oštěpařka Nikola Tomečková. Výkonnostní výkyvy ale proběhly v letech 1999, 2002 a 2003. Od roku 2004 je křivka kontinuálně stoupající zakončena maximem hozeným naší chloubou, olympijskou vítězkou Barborou Špotákovou (67,12 m). Zajímavostí je propad křivky na 50. místě, kde v roce 2001 stačilo na toto umístění hodit přibližně kolem 27 m.

Graf 24

Krátký komentář: Graf 24 nám zachycuje průběh výkonnosti v sedmiboji dle výkonu na 1., 10., 20. a 50. místě. Jako v předešlých grafech je křivka výkonnosti 1. místa vzdálena výkonům na nižších úrovních umístění bodově dosti značně. Průběh křivek si je na všech úrovních velmi podobný v období 1993-1996 to byly stoupající a klesající výkony vždy na stejné úrovni, se stejnými rozdíly. Zlomem byl rok 1997, kdy na všech úrovních došlo k značnému propadu výkonnosti. Tuto změnu způsobil odchod celé generace vícebojařek. Období 1997-2000 dochází k pravidelnému zlepšování v čele s maximem 6079 bodů v roce 2000 dosaženo Šárkou Beránkovou.

4.3. Zhodnocení úrovně soutěže družstev ČR v kategorii žen

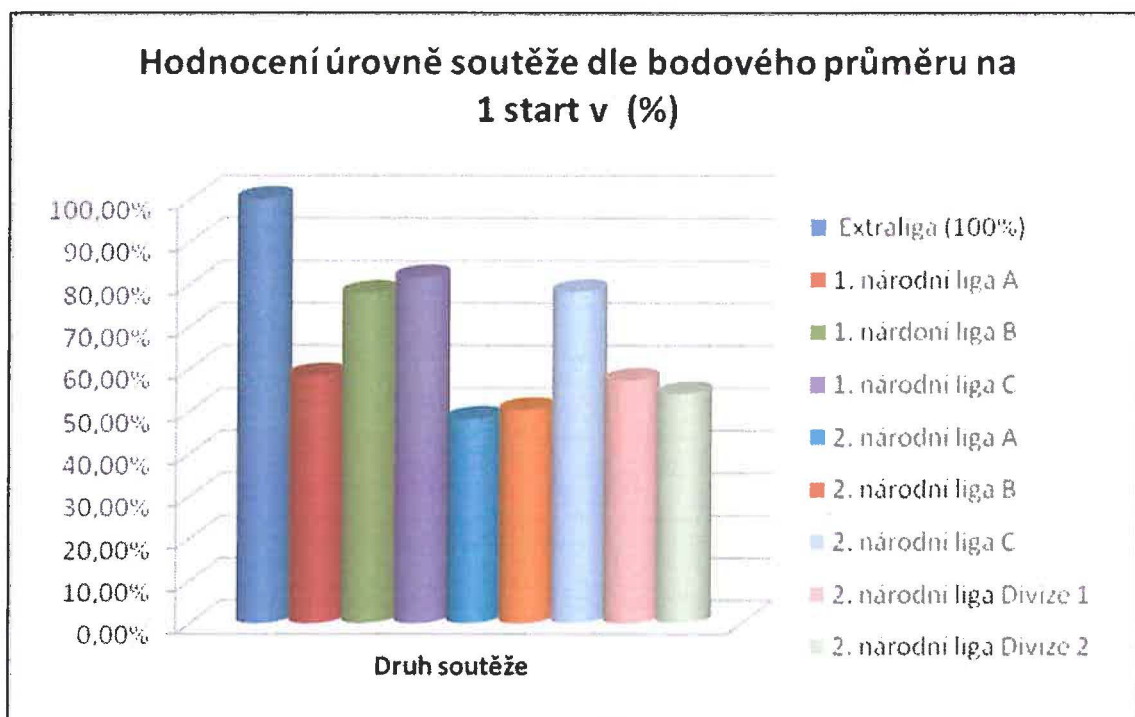
Soutěže družstev mají v podmínkách České republiky dlouholetou tradici a sehrávají z hlediska zajištění výkonnostní úrovně české atletiky podstatnou roli. Kvalita soutěží je dána výkony jednotlivých startujících. Pokusila jsem se proto provést hodnocení této kvality pomocí metodického postupu Dr. V Trkala.

Tabulka 2

ZHODNOCENÍ ÚROVNĚ SOUTĚŽE DRUŽSTEV V KATEGORII ŽEN

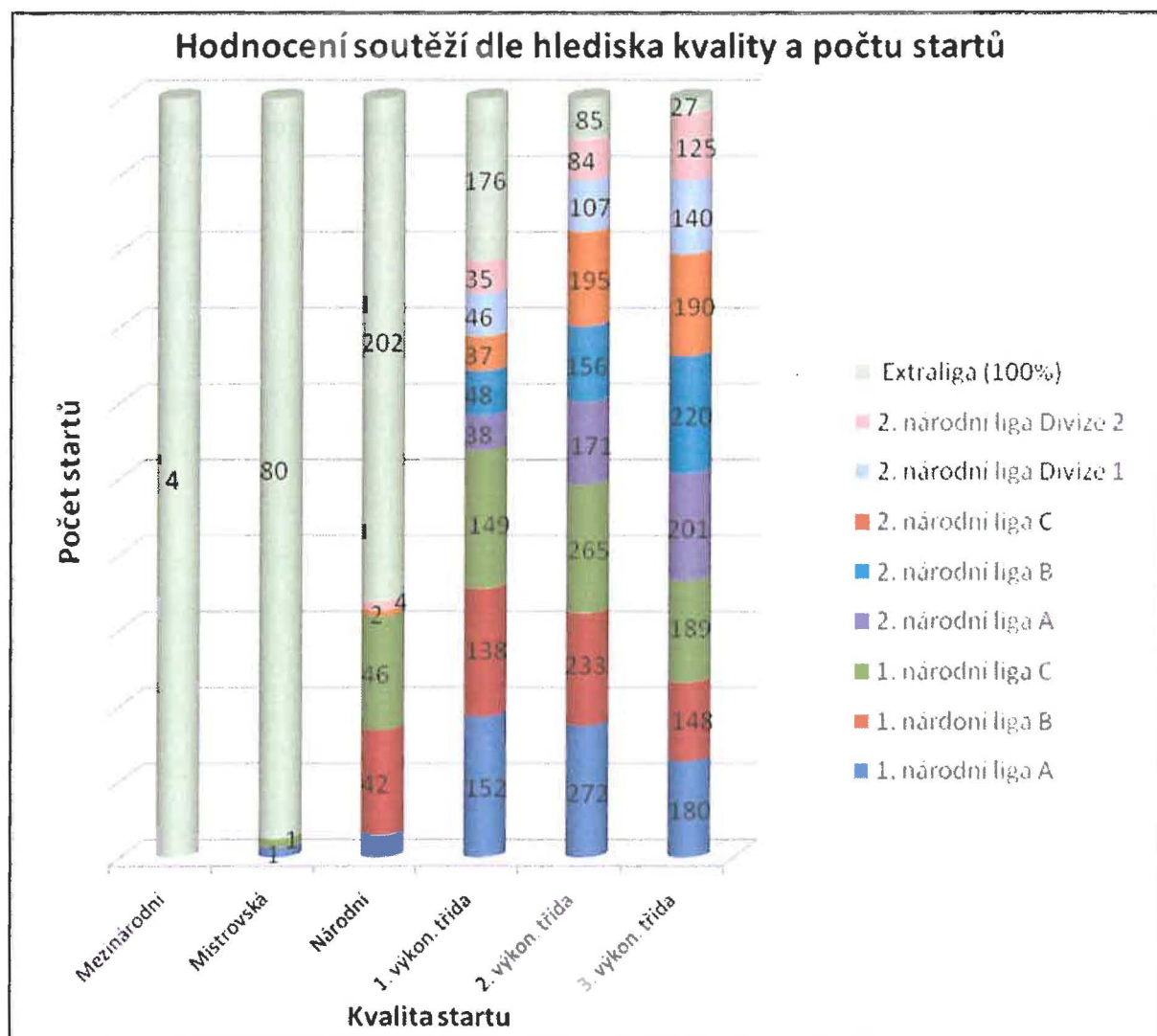
Druh soutěže	Počty startů/bodů za soutěž celkem	Úroveň výkonnosti startu (n)						Bodový průměr na 1 start	Bodový průměr na 1 start v (%)
		Mezinárodní	Mistrovská	Národní	1. výkon. třída	2. výkon. třída	3. výkon. třída		
	616	4	80	202	176	85	27		
Extraliga (100%)	435210	4360	75840	169276	125488	48960	11286	706,51	100%
1. národní liga A	691		1	9	152	272	180	412,19	58,35%
	284824		948	7542	108376	156672	11286		
1. národní liga B	629			42	138	233	148	549,51	77,78%
	345640			35196	102120	139800	68524		
1. národní liga C	687		1	46	149	265	189	575,93	81,52%
	395665		948	37950	110260	159000	87507		
2. národní liga A	410				38	171	201	511,24	48,16%
	209608				27094	98496	84018		
2. národní liga B	650				48	156	220	355,35	50,30%
	230980				35520	93600	101860		
2. národní liga C	424			2	37	195	190	551,89	78,12%
	234000			1650	27380	117000	87970		
2. národní liga Divize 1	403				46	107	140	404,62	57,27%
	163060				34040	64200	64820		
2. národní liga Divize 2	360			4	35	84	125	381,88	54,06%
	137475			3300	25900	50400	57875		

Graf 25

Krátký komentář: Graf 25 ukazuje hodnocení úrovně soutěže dle bodového průměru na jeden start uvedený v procentech. Extraliga nám zde určuje 100%. Nejvíce se dle své úrovně přibližuje 1. národní liga C, 2. národní liga C a 1. národní liga B. 2. národní liga divize 1 a 2. národní liga Divize 2 mají dle grafu nižší úroveň než 2. národní liga A i B. Překvapivě dopadla 1. národní liga A, u které se přepokládala vysoká kvalita, avšak nebyl dosažena. Kvalita 1. národní ligy B a C je dána účastí zahraničních atletů z Polska a Slovenské republiky. 2. národní liga C vykazuje svou kvalitu především díky startům polských atletek.

Graf 26

Krátký komentář: z grafu 26 můžeme vysledovat hodnocení soutěží dle hlediska kvality a počtu startů. Z grafu je patrné, že starty mezinárodní úrovně jsou pouze v Extralize. Úroveň mistrovského startu byla kromě extraligy zaznamenána pouze u soutěže 1. národní liga C a 1. národní liga A. Starty s národní úrovní s počtem $n \geq 40$ byly zaregistrovány u 1. národní ligy skupiny B a u 1. národní ligy skupiny C. Starty na úrovni 1. výkonnostní třídy se objevily již u všech druhů soutěží s výrazným

zastoupením u všech skupin 1. národní ligy. U startů 2. výkonností třídy dochází k nárůstu startů i druhů soutěží, kde bylo zatím zastoupení malé. Ale i u této 2. výkonností třídy jsou rozdíly mezi všemi skupinami 1. národní ligy a ostatními nižšími soutěžemi řádově ve stovkách. Počty startů 3. výkonností třídy jsou dle grafu početně rovnoměrně zastoupeny. Výrazné zastoupení mají skupiny A i B 2. národní ligy. Je přirozené, že zastoupení 2. i 3. výkonnostní třídy je nízké v soutěži Extraligy, kde je křivka v opačném poměru než u ostatních druhů soutěží.

6. Závěry

6.1. Splnění cílů a úkolů práce

Cíle a úkoly diplomové práce byly splněny. Podařilo se mi zachytit současný stav atletiky v České republice.

Jedním ze tří hlavních úkolů mé práce bylo zhodnotit aktuální stav členské základny ČASu. Z nasbíraných dat převážně v podobě základních evidenčních formulářů jednotlivých atletických oddílů a klubů jsem vytvořila tabulky, které byly základem pro vytvoření grafického znázornění vybraných kategorií pro následnou analýzu. U rozborů členských základen jsem se hlavně soustředila na jejich početní (kluby, družstva, členové) a kategoriální rozložení v jednotlivých krajích České republiky. Mým druhým stanoveným úkolem bylo sledování vývoje výkonnosti ve vybraných disciplínách za období 1993-2007 v kategorii žen. Na základě sesbíraných dat z atletických ročenek jednotlivých let jsem vytvořila tabulky s výkony na 1., 10., 20. a 50. místě u jednotlivých disciplín. Nashromážděná data jsem graficky zpracovala a provedla analýzu vývoje výkonnosti v jednotlivých vybraných disciplínách. Posledním a třetím úkolem bylo kvalitativní zhodnocení atletických soutěží družstev žen za rok 2007 v České republice. Pomocí sesbíraných dat od řídících pracovníků jednotlivých soutěží a statistických údajů Dr. V. Trkala byla vytvořena tabulka na jejímž základě jsem zhodnotila kvalitu všech úrovní atletických soutěží v kategorii žen s hlavním srovnávacím prvkem – Extraligou.

6. 2. Odpovědi na výzkumné otázky

Vzhledem k charakteru diplomové práce, která má podobu deskriptivní studie, jsem si stanovila výzkumné otázky, na které odpovídám:

Vývoj počtu členských základen jako takových v České republice má od roku 2003 spíše klesající tendenci, ale výzkumné šetření nám ukázalo, že snižování počtu členských základen nemá vliv na počet evidovaných členů, který po výše zmíněném roce 2003 ještě nepatrně vzrostl. Velká tradice atletických základen a velký počet členů mají převážně kraje, kde je atletika a sport obecně podporován důležitými atletickými

podniky, význačnými sportovními centry, vysokými školami a gymnázii zaměřenými na sport nebo jen osobnostmi s atletikou spojených. Poslední výsledky ukazují že, počet oddílů v průběhu roku 2008 klesl z 284 na 282. V letošním roce oznámily zrušení 2 oddíly, k činnosti se nepřihlásilo 8 oddílů. Na druhé straně, ale vzniklo nově 7 oddílů. Úbytek oddílů je většinou odůvodňován změnou ekonomickou či organizační situací oddílu nebo klubu a nezájmem členů oddílu o činnost, popřípadě i zvýšením členského příspěvku pro další rok.

Z vypočítaných výsledků ve vybraných disciplínách za období 1993-2007 můžeme hovořit o nárůstu sportovní výkonnosti převážně u 1. umístění, a to ne ve všech vybraných disciplínách. Výkonnosti na 10. a 20. jsou k sobě výsledkově nejbližší a mají velmi kolísavý průběh často bez významnějších zlepšení. Výsledky výkonů u 50. umístění často oscilují kolem podobných výkonů, výkonnostně velmi vzdálených od výše zmiňovaných umístění. Sprinterské a běžecké disciplíny zaznamenávají v posledních letech spíše stagnaci než výkonnostní nárůst. U technických disciplín lze hovořit o nárůstu výkonnosti v hodu oštěpem a ve skoku vysokém a dalekém, kde jsou výkonnosti oproti hodu oštěpem mnohem kolísavější. U ostatních disciplín docházelo v průběhu let k mírnému zlepšení, ale obecně nelze hovořit o vzrůstajícím výkonnostním trendu. V každé z disciplín hrála a hraje důležitou roli osobnost či generace sportovních osobností, která s sebou přináší svá maxima a tím i posun výkonnostní křivky.

Shrneme-li výsledky soutěže družstev žen, dojdeme k počtu startujících 1623 ve třech kolech extraligy a národních lig. Z našich údajů vyplynuly jejich stávající úroveň. Překvapivě vysokou úroveň vykazují ve srovnání s Extraligovou úrovní 1. národní ligy B i C s 2. národní ligou C, kde z grafů a tabulek jasně vyplývá hostující vliv ze zahraničí, a to hlavně z Polska a Slovenské republiky.

7. Literatura

7.1 Soupis použité literatury

1. BEAMISH, R. Labor Relations in Sport: Central Issues in Their Emergence and Structure in High-Performance Sport. In INGHAM A.G., LOY, J.W. (ed.) *Sport in Social Development*. Champaign: Human Kinetics Publishers: 1993.
2. ČERNÝ, J. *Fotbal je hra. Pokus o fenomenologii hry*. Praha: Československý spisovatel, 1968.
3. DAVID, P. *Sport a práva dětí*. (Překlad B.Svoboda). Praha: UK FTVS, 2001.
4. DIGEL, H. *Sport in a Changing Society . Sociological Essays*. Schorndorf: Verlag Karl Hofmann, 1995.
5. DOVALIL, J., CHOUTKA, M., SVOBODA, B., TEPLÝ, Z. Situation and Perspectives of Sport and Physical Education in the Czech Republic. *Acta Universitatis Carolinae Kinanthropologica*, 1997, 1, s. 5 - 17.
6. DOVALIL, J., aj. *Olympismus*. Praha: Olympia, 2004. 224 s. ISBN 80-7033-871-7.
7. GERHART, V. Die Moral des Sports. *Sportwissenschaft*, 1991, 2, pp. 125 - 145.
8. GRATTON, Ch. The Economic and Social Significance of Sport in Society. In *Sport Science in a Changing World of Sport. Book of Abstracts I*. Copenhagen: University of Copenhagen, 1997, pp. 120-127.
9. CHOUTKA, M. *Sport a společnost*. Praha: Olympia, 1978.
10. Images of Sport in the World. *Koln: Deutsche Sporthochschule Koln*. 1995, pp. 264 - 274.
11. MEINBERG, E. Aspects of a Theory of Sport Pedagogy. *International Journal of*

Physical Education, 1980, 2, p. 10.

12. PREUS, H., *The Economics of Staging the Olympics. A Comparison of the Games 1972-2008*. Bodmin: MPG Books Ltd, 2004. 332 pp. ISBN 1-84542-722-X
13. RAGNI, P. Politique de Ligue, politique de Clubs: synergie. *Revue d'AEFA*, 2008, 2éme trimestre, No. 190, pp. 35 – 37. ISSN 1623-944X.
14. SHIELDS, D. L., BREDEMEIER, B. J. *Character Development and Physical Activity*. Champaign: Human Kinetics, 1995.
15. ŠIMON, J., aj. *Atletika. Historie organizace. Pravidla atletiky. Soutěže. Závody*. Praha: UK Karolinum, 1997. 69 s. ISBN 80-7184-431-4.

7.2 Soupis internetových adres

www.atletika.cz

www.eaa.com

www.iaaf.com

www.olympic.cz

www.olympic.org

PŘÍLOHOVÁ ČÁST

Seznam přílohové části

Tabulka 1	Vývoj členské základny ČAS podle počtu klubů v ČR 1993-2008
Tabulka 2	Vývoj členské základny ČS podle počtu členů evidovaných v oddílech sportovních klubech v ČR 1993-2008
Tabulka 3	Organizační a členská základna ČAS
Tabulka 4	Členění atletických oddílů podle velikosti členské základny
Tabulka 5	Členská základna v členění podle kategorií
Tabulka 6	Počet registrovaných atletů podle kategorií
Tabulka 7	Aktivní trenéři a rozhodčí ČAS
Tabulka 8	Průběh výkonnosti v běhu na 100 m 1993-2007
Tabulka 9	Průběh výkonnosti v běhu na 100 m překážek 1993-2007
Tabulka 10	Průběh výkonnosti v běhu na 800 m 1993-2007
Tabulka 11	Průběh výkonnosti v běhu na 3000 m 1993-2007
Tabulka 12	Průběh výkonnosti ve skoku vysokém 1993-2007
Tabulka 13	Průběh výkonnosti ve skoku dalekém 1993-2007
Tabulka 14	Průběh výkonnosti ve vrhu koulí 1993-2007
Tabulka 15	Průběh výkonnosti v hodu oštěpem 1993-2007
Tabulka 16	Průběh výkonnosti v sedmiboji 1993-2007

Tabulka 1

Vývoj členské základny ČAS podle počtu klubů v ČR 1993-2008																
Rok	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008
Počet oddílů	258	260	270	266	283	290	290	277	293	288	295	289	284	281	284	282

Tabulka 2

Vývoj členské základny ČAS podle počtu členů evidovaných v oddílech a sportovních klubech v ČR 1993-2008																
Rok	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008
Počet oddílů	27 741	28 271	30 133	29 389	29 570	29 904	30 335	31 439	32 545	34 582	35 402	36 357	35 937	35692	35893	35540

Tabulka 3

ORGANIZAČNÍ A ČLENSKÁ ZÁKLADNA ČAS				
K R A J	Počet oddílů	Počet odd. s družstvy v soutěžích v r. 2008	Počet odd. s registr. závodníky	Počet členů evidovaných v AO/SK
	Stav k 15.2.2008			Stav k 15.2.2008
Praha	31	21	25	4 444
Středočeský	23	15	22	3 495
Jihočeský	26	16	20	2 148
Plzeňský	16	10	13	1 464
Karlovarský	10	7	7	1 069
Ústecký	21	13	19	1 746
Liberecký	21	15	17	3 807
Královéhradecký	16	11	14	2 305
Pardubický	18	13	14	2 516
Vysočina	16	7	14	1 160
Jihomoravský	39	15	30	4 458
Olomoucký	12	7	8	1 940
Moravskoslezský	23	10	21	3 684
Zlínský	10	5	9	1 304
ČR CELKEM	282	165	233	35 540

Tabulka 4

ČLENĚNÍ ATLETICKÝCH ODDÍLŮ PODLE VELIKOSTI ČLENSKÉ ZÁKLADNY						
K R A J	Počet oddílů	z toho				
		do 50 členů	51 - 100 členů	101 - 250 členů	251 - 500 členů	nad 500 členů
Praha	31	9	8	8	5	1
Středočeský	23	9	3	7	2	2
Jihočeský	26	14	4	6	2	0
Plzeňský	16	8	3	4	1	0
Karlovarský	10	3	2	4	1	0
Ústecký	21	12	3	5	1	0
Liberecký	21	8	1	7	2	3
Královéhradecký	16	4	5	4	2	1
Pardubický	18	3	4	9	2	0
Vysočina	16	7	6	3	0	0
Jihomoravský	39	15	9	11	3	1
Olomoucký	12	3	3	3	2	1
Moravskoslezský	23	10	3	6	2	2
Zlínský	10	4	2	1	3	0
ČR CELKEM	282	109	56	78	28	11

Tabulka 5

ČLENSKÁ ZÁKLADNA V ČLENĚNÍ PODLE KATEGORIÍ													
K R A J	Počet evid. členů v AO/SK	z toho											
		Muži	Ženy	Junioři	Juniorky	Doros- tenci	Doros- tenky	Starší žáci	Starší žákyně	Mladší žáci	Mladší žákyně	Přípravka hoši	Přípravka žákyně
Praha	4 444	1 288	593	179	148	216	198	239	239	244	214	484	402
Středočeský	3 495	1 088	439	125	114	218	174	227	207	207	198	252	246
Jihočeský	2 148	326	190	97	77	108	135	165	175	151	200	270	254
Plzeňský	1 464	401	157	81	63	87	77	80	89	98	125	95	111
Karlovarský	1 069	252	99	56	26	76	54	95	82	94	81	76	78
Ústecký	1 746	466	201	82	70	111	86	128	118	121	111	149	103
Liberecký	3 807	805	423	170	140	226	212	317	277	283	264	368	322
Královéhradecký	2 305	778	420	105	98	92	135	112	121	111	111	105	117
Pardubický	2 516	598	222	129	91	184	134	207	169	177	199	194	212
Vysočina	1 160	336	124	49	37	101	69	72	79	71	74	85	63
Jihomoravský	4 458	1 056	716	214	183	209	193	220	183	221	202	625	461
Olomoucký	1 940	467	220	127	88	130	144	134	151	86	90	172	131
Moravskoslezský	3 684	764	402	197	180	275	198	322	336	254	232	270	254
Zlínský	1 304	395	188	55	69	93	71	88	94	55	54	78	64
ČR CELKEM	35 540	9 020	4 394	1 666	1 384	2 126	1 880	2 406	2 320	2 148	2 155	3 223	2 818

Tabulka 6

POČET REGISTROVANÝCH ATLETŮ PODLE KATEGORIÍ											
K R A J	Počet registr. atletů celkem	z toho									
		Muži	Ženy	Junioři	Juniorky	Doros- tenci	Doros- tenky	Starší žáci	Starší žákyně	Mladší žáci	Mladší žákyně
Praha	2 395	795	434	169	148	210	174	162	174	59	70
Středočeský	1 238	328	111	98	76	172	143	147	133	20	10
Jihočeský	904	225	100	81	67	90	112	73	86	34	36
Plzeňský	770	272	87	76	54	75	64	63	72	2	5
Karlovarský	573	160	60	52	25	71	51	58	64	17	15
Ústecký	732	314	109	63	44	70	56	36	35	0	5
Liberecký	1 455	330	194	142	112	174	179	126	130	25	43
Královéhradecký	728	228	113	66	48	59	89	46	62	2	15
Pardubický	1 295	374	118	119	84	167	110	124	125	25	49
Vysočina	566	163	44	45	32	86	55	54	57	12	18
Jihomoravský	1 414	384	213	142	114	139	117	125	107	29	44
Olomoucký	888	196	82	108	71	94	116	74	101	19	27
Moravskoslezský	1 781	328	120	176	155	226	160	225	237	82	72
Zlínský	735	242	99	65	69	84	69	41	55	4	7
ČR CELKEM	15 474	4 339	1 884	1 402	1 099	1 717	1 495	1 354	1 438	330	416

Tabulka 7

AKTIVNÍ TRENÉŘI A ROZHODČÍ ČAS									
K R A J	T R E N É Ř I					R O Z H O D Č Í			
	Třída				Celkem	Třída			Celkem
	I.	II.	III.	IV.		I.	II.	III.	
Praha	53	46	117	18	234	21	22	77	143
Středočeský	15	32	56	7	110	18	46	229	308
Jihočeský	9	13	55	35	112	9	39	86	142
Plzeňský	11	24	27	25	87	16	41	93	157
Karlovarský	1	15	22	3	41	3	11	44	59
Ústecký	7	23	30	19	79	8	48	137	197
Liberecký	12	37	38	47	134	27	68	212	331
Královéhradecký	6	16	26	7	55	11	63	134	217
Pardubický	10	20	41	17	88	16	69	182	277
Vysočina	5	11	23	2	41	16	25	89	136
Jihomoravský	21	42	71	18	152	14	61	153	236
Olomoucký	13	25	47	9	94	24	94	220	357
Moravskoslezský	23	45	93	8	169	38	156	250	465
Zlínský	8	16	35	1	60	15	52	84	155
ČR CELKEM	194	365	681	216	1 456	236	795	1 990	3 180

Tabulka 8

Průběh výkonnosti v běhu na 100 m 1993 - 2007															
pořadí/rok	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
1. místo	11,45	11,55	11,48	11,34	11,36	11,41	11,45	11,53	11,75	11,56	11,65	11,45	11,70	11,58	11,55
10. místo	12,16	12,12	11,97	11,94	11,93	12,03	12,04	12,01	12,00	12,05	12,08	11,97	12,08	12,02	12,01
20. místo	12,43	12,45	12,39	12,13	12,25	12,25	12,23	12,32	12,25	12,21	12,24	12,21	12,26	12,24	12,24
50. místo	12,74	12,83	12,83	12,64	12,73	12,63	12,63	12,63	12,64	12,60	12,64	12,57	12,62	12,73	12,59

Tabulka 9

Průběh výkonnosti v běhu na 100 m překážek 1993 - 2007															
pořadí/rok	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
1. místo	13,69	13,49	13,68	13,39	13,05	13,30	13,20	13,55	13,52	13,36	13,15	13,08	13,07	13,27	13,30
10. místo	14,51	14,44	14,61	14,38	14,16	14,10	14,07	14,21	14,42	14,44	14,41	14,56	14,38	14,36	14,27
20. místo	14,99	15,08	15,15	14,78	14,90	14,51	14,63	14,78	14,81	14,97	14,83	14,88	14,76	14,84	14,88
50. místo	16,31	16,52	16,44	15,89	16,04	15,58	16,00	15,76	15,77	15,90	15,71	15,72	15,73	15,57	15,78

Tabulka 10

Průběh výkonnosti v běhu na 800 m 1993 - 2007															
pořadí/rok	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
1. místo	02:03,78	02:02,54	02:01,09	01:59,28	01:58,54	01:59,44	01:56,56	01:57,53	01:58,23	01:59,09	02:04,81	02:03,39	02:05,00	02:03,45	02:02,36
10. místo	02:10,02	02:09,26	02:09,72	02:10,47	02:10,70	02:08,67	02:07,58	02:09,27	02:08,88	02:09,10	02:09,23	02:08,54	02:09,80	02:09,61	02:09,52
20. místo	02:14,16	02:12,41	02:12,60	02:13,60	02:12,14	02:12,60	02:12,88	02:11,21	02:12,64	02:12,66	02:12,51	02:12,54	02:12,63	02:13,31	02:13,23
50. místo	02:18,60	02:18,50	02:18,80	02:18,90	02:18,62	02:17,40	02:16,56	02:16,48	02:17,56	02:16,60	02:16,43	02:17,04	02:18,56	02:18,55	02:18,17

Tabulka 11

Průběh výkonnosti v běhu na 3000 m 1993 - 2007															
pořadí/rok	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
1. místo	09:13,68	09:05,17	09:07,77	09:16,54	09:24,24	08:52,05	08:49,15	09:02,02	09:04,42	09:18,10	09:11,61	08:53,73	09:23,79	09:19,11	09:17,60
10. místo	09:58,04	09:58,10	10:07,60	10:13,80	09:55,60	09:57,57	09:55,06	09:58,30	09:52,40	09:42,47	09:53,65	09:52,91	09:54,25	09:58,48	09:55,76
20. místo	10:12,14	10:23,00	10:34,20	10:23,34	10:21,80	10:10,33	10:15,31	10:17,16	10:02,63	10:03,00	10:12,81	10:13,41	10:06,77	10:13,42	10:12,48
50. místo	10:50,40	10:50,30	10:57,00	10:55,73	10:59,10	10:59,12	10:45,91	10:40,14	10:37,49	10:35,77	10:47,42	10:49,91	10:43,94	10:48,57	10:48,60

Tabulka 12

Průběh výkonnosti ve skoku vysokém 1993 - 2007															
pořadí/rok	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
1. místo	195	194	192	194	196	198	199	200	189	194	196	195	196	199	195
10. místo	174	175	176	177	178	178	178	178	175	180	181	180	176	178	178
20. místo	170	171	172	173,00	173	174	173	174	173	174	175	174	173	173	173
50. místo	166	166	166	165	165	165	166	166	165	166	165	166	165	166	165

Tabulka 13

Průběh výkonnosti ve skoku dalekém 1993 - 2007															
pořadí/rok	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
1. místo	628	623	631	654	642	656	651	643	651	654	641	668	666	653	665
10. místo	593	595	602	603	604	605	613	605	606	605	601	600	598	611	609
20. místo	581	582	581	586	593	586	593	587	581	578	579	581	580	578	583
50. místo	557	553	553	553	556	549	552	558	550	553	551	550	551	550	550

Tabulka 14

Průběh výkonnosti ve vrhu koulí 1993 - 2007															
pořadí/rok	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
1. místo	16,62	16,33	16,33	16,54	16,66	17,16	16,95	16,89	16,92	16,60	15,90	16,40	16,81	16,97	16,74
10. místo	13,40	13,47	13,75	14,04	13,84	13,74	13,73	13,85	13,55	13,29	13,70	13,54	14,04	13,99	14,29
20. místo	12,02	12,62	12,62	12,53	12,30	12,61	12,66	12,32	12,64	12,36	12,50	12,70	12,79	12,92	13,23
50. místo	11,21	11,37	11,36	11,34	11,30	11,32	11,21	10,97	11,30	11,27	11,27	11,55	11,35	11,22	11,38

Tabulka 15

Průběh výkonnosti v hodu oštěpem 1993 - 2007															
pořadí/rok	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
1. místo	57,48	56,68	63,80	64,50	62,96	64,18	60,92	64,19	65,71	61,43	60,54	65,91	65,74	66,21	67,12
10. místo	46,10	45,90	45,76	46,66	47,50	46,84	45,17	47,00	46,31	46,02	46,53	46,08	46,02	46,64	46,93
20. místo	43,80	42,10	43,84	43,70	44,50	44,57	43,37	43,13	42,89	43,14	42,28	43,28	43,06	43,51	44,6
50. místo	39,30	38,36	39,28	38,82	38,94	39,09	38,43	38,63	27,87	38,70	38,79	37,95	38,02	37,63	38,29

Tabulka 16

Průběh výkonnosti v sedmiboji 1993 - 2007															
pořadí/rok	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
1. místo	5998	5557	6007	5928	5508	5941	5997	6079	5958	6032	5870	6065	5695	5828	6017
10. místo	4664	4793	4631	4763	4524	4758	5052	5085	4742	4623	4847	4713	4768	4975	5067
20. místo	3407	4020	4003	4255	2943	4131	3944	4462	4266	4107	4402	4331	4191	4384	4178
50. místo	2680	3022	2942	2984		2772	2935	3335	3003	3024	2999	2905	3204	3243	3369